

PRŮMYSLOVÉ VLASTNICTVÍ

2022
ROČNÍK 32

č. 2

Odborný čtvrtletník z oblasti průmyslového vlastnictví

EVROPSKÉ PRÁVO | JUDIKATURA | INFORMACE ZE ZAHRANIČÍ | AKTUALITY

© 2022 ÚPV Praha

Vychází 15. 6. 2022

ÚŘAD
PRŮMYSLOVÉHO
VLASTNICTVÍ

Úřad průmyslového vlastnictví
Antonína Čermáka 2a
160 68 Praha 6 – Bubeneč

Publikované články a názory autorů
se nemusejí ztotožňovat s názory vydavatele.

ŘÍDÍ REDAKČNÍ RADA

Předseda: Mgr. Ing. Josef Kratochvíl, Ph.D.

Místopředseda: JUDr. David Karabec, MPA, LL.M.

Členové:

prof. JUDr. Martin Boháček, CSc.

Ing. Roman Buček

JUDr. Karel Čermák, Ph.D., LL.M.

Mgr. Miroslav Černý, Ph.D.

JUDr. Adéla Faladová

Mgr. Daniel Feranc, Ph.D.

Mgr. Vendula Haltufová

JUDr. Michal Havlík

Mgr. Eva Hazuchová

Mgr. Hana Churáčková, Ph.D.

Ing. Radka Konderlová, MBA

Ing. Martina Kotyková, Ph.D.

Ing. Bc. Ivan Lukšiček

JUDr. Jiří Macek

kpt. Ing. Kristýna Richterová

Mgr. Lukáš Zmeškal

Redakce: Mgr. Hana Churáčková, Ph.D., Mgr. Vendula Haltufová, Mgr. Eva Hazuchová

PRŮMYSLOVÉ VLASTNICTVÍ vydává Úřad průmyslového vlastnictví, Antonína Čermáka 2a, 160 68 Praha 6 – Bubeneč, IČ 48135097, tel. 220 383 111, fax 224 311 566, **e-mail: prumvlast@upv.gov.cz**. Redakční uzávěrka do 1. dne měsíců února, května, srpna a listopadu. Vychází 4x ročně, cena jednoho výtisku 15,00 Kč. Rozšiřuje a objednávký, včetně zahraničních, přijímá Úřad průmyslového vlastnictví, odbor patentových informací, Antonína Čermáka 2a, 160 68 Praha 6 – Bubeneč, e-mail: **imrazkova@upv.gov.cz**. Tiskne Tiskárna Knopp s.r.o., U Lípy 926, Nové Město nad Metují. Indexové číslo MIČ 47692. Evidováno pod č. MK ČR E 4744. ISSN 0862-8726 (Print), ISSN 2336-7199 (Online).

OBSAH

Martina Kotyková: Podpora malých a středních podniků v oblasti práv duševního vlastnictví.....	1
Samuel Kellner: Komentář k vybraným aspektům vymáhání práv k duševnímu vlastnictví v rámci trestního řízení.....	6
Aleš Kout: Autorské právo ve výuce – otázky a odpovědi	12
EVROPSKÉ PRÁVO	15
Emil Jenerál: K provedení nařízení (EU) č. 1257/2012 a č. 1260/2012 v Evropském patentovém úřadě	15
JUDIKATURA.....	36
Jana Šuranová Traplová, Jan Seidel: K otázce, zda majitel patentu může za určitých okolností dosáhnout navrácení platnosti svého patentu, pokud neuhradí udržovací poplatek ani v dodatečné (poshověcí) lhůtě 6 měsíců	36
Miroslav Černý: Vybraná rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie ve věcech duševního vlastnictví za období leden až duben 2022	37
AKTUALITY	40
Priority českého předsednictví v oblasti průmyslového vlastnictví	40
Intarg 2022 – Katovice.....	41
Oslava Světového dne duševního vlastnictví	42

CONTENTS

Martina Kotyková: Support to small and medium-sized enterprises in the field of intellectual property rights	1
Samuel Kellner: Comments on selected aspects of intellectual property rights enforcement in criminal proceedings	6
Aleš Kout: Copyright in education – questions and answers	12
EUROPEAN LEGISLATION.....	15
Emil Jenerál: To implement the Regulations (EU) No 1257/2012 and No 1260/2012 in the EPO	15
JUDICATURE	36
Jana Šuranová Traplová, Jan Seidel: The question of whether the patent owner may, in certain circumstances, obtain restoration of his patent if he fails to pay the maintenance fee even within an additional (grace) period of 6 months.....	36
Miroslav Černý: Selected decisions of the Court of Justice of the European Union in intellectual property cases from January to April 2022.....	37
ACTUAL INFORMATION.....	40
The priorities of the Czech Presidency in the field of industrial property	40
Intarg 2022 – Katovice	41
The celebration of the World Intellectual Property Day	42

Ing. Martina Kotyková, Ph.D.

PODPORA MALÝCH A STŘEDNÍCH PODNIKŮ V OBLASTI PRÁV DUŠEVNÍHO VLASTNICTVÍ

Malé a střední podniky mohou pro ochranu svého duševního vlastnictví v roce 2022 využít dotaci až 2 250 EUR ze zdrojů SME Fund, jenž je tvořen finančními prostředky Evropské komise a EUIPO. Prostřednictvím SME Fund se podařilo nastavit mechanismus, ve kterém malé a střední podniky mohou žádat o dotace na různá průmyslová práva, tj. patenty, ochranné známky, průmyslové vzory a poradenství (IP scan) podle jednoho administrativního vzorce a na jednom místě.

Dále mohou malé a střední podniky využít různé slevy při řízení před EPÚ.

Podpory na ochranu duševního vlastnictví pro malé a střední podniky budou v dalších letech rozšiřovány.

I. Význam malých a středních podniků pro ekonomiku

Malé firmy mají v ekonomikách evropských zemí své nezastupitelné místo. Jak se ukazuje, velmi málo jich ale využívá všech možností, které poskytuje ochrana duševního vlastnictví.

Pro oblast ochrany průmyslového vlastnictví je malým a středním podnikům připravena podpora z Evropské komise a Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), která je zprostředkována národními úřady průmyslového vlastnictví.

Mikropodniky a malé a střední podniky (SME) představují 99 % společností v EU. Poskytují dvě třetiny pracovních míst v soukromém sektoru a více než polovinou přispívají k celkové přidané hodnotě vytvářené podniky v EU. Malé a střední podniky jsou definované Evropskou komisí na základě doporučení 2003/361/ES¹.

II. Výhodiska pro formulování programu SME Fund – Akční plán pro duševní vlastnictví

Dne 25. listopadu 2020 byl Radou Evropské unie přijat dokument (Sdělení komise evropskému parlamentu, radě, evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a výboru regionů) s názvem Maximální využití inovačního potenciálu EU – Akční plán pro duševní vlastnictví na podporu oživení a odolnosti² (dále jen Akční plán pro duševní vlastnictví).

Akční plán pro duševní vlastnictví se věnuje i ochraně duševního vlastnictví v malých a středních podnicích.

V analytické části Akčního plánu je uvedeno, že **pouze 9 % SME v EU si zaregistrovalo práva duševního vlastnictví**. Akční plán dále uvádí, že za současné krize počty registrací duševního vlastnictví poklesly na úkor konkurenceschopnosti a odolnosti podniků. Nedávná analýza ukazuje, že neochota SME využívat práva duševního vlastnictví je do značné míry způsobena nedostatečnými znalostmi o duševním vlastnictví. I v případě, že práva duševního vlastnictví využívají, je pro ně systém příliš nákladný, složitý a obtížné se v něm orientují. Vedle nízké úrovně ochrany svého duševního vlastnictví nevyužívají SME všech jeho výhod komerčně. Podle Akčního plánu finanční analytici a investoři považují duševní vlastnictví za klíčové aktivum v hodnotě firmy a za ukazatel jejich technologických a růstových schopností.

V reakci na analytickou část Akčního plánu je určeno celkem pět klíčových oblastí s konkrétními návrhy opatření. Jedna z oblastí se přímo zaměřuje na podporu ochrany dušev-

ního vlastnictví v SME. Akční plán mimo jiné uvádí, že v krátkodobém měřítku bude Evropská komise společně s úřadem EUIPO nabízet finanční podporu nebo vouchery na duševní vlastnictví pro SME, a pomůže jim tak řídit jejich portfolia duševního vlastnictví.

III. Podpora z COSME Fund

K naplnění Akčního plánu pro duševní vlastnictví jsou z programu SME Fund rozdělovány finanční prostředky Evropské komise a finanční přebytky EUIPO prostřednictvím EUIPO a národních úřadů průmyslového vlastnictví.

První program podpory byl spuštěn počátkem roku 2021³. O podporu bylo možné požádat v rámci šesti etap. Jednotliví žadatelé mohli čerpat dotace až do výše 1 500 EUR. Konkrétně se jednalo o proplacení 75 % nákladů na službu „IP scan“ nebo proplacení 50 % nákladů na poplatky spojené s podáním přihlášky ochranné známky nebo průmyslového vzoru na národní, regionální či unijní úrovni.

SME Fund pro rok 2022 má plnit stejný účel jako v roce 2021, zároveň došlo k rozšíření činností, na které je možné udělenou dotaci využít.

SME Fund byl odsouhlasen jako tříletý pro roky 2022–2024. Služby, které se budou moci z tohoto fondu financovat, budou revidovány na konci roku 2022 a na konci roku 2023. Již nyní se diskutuje o rozšíření dotací na služby ADR⁴ v duševním vlastnictví a o poskytování dotací na evropské patentové přihlášky podávané u Evropského patentového úřadu (EPÚ), které se prozatím z tohoto fondu financovat nedají.

Podpory v roce 2022

V roce 2022 lze dotaci čerpat prostřednictvím 2 druhů voucherů, z nichž každý je určený k částečnému proplacení nákladů vybraných činností. V rámci předmětné podpory je v roce 2022 pro žadatele dostupná částka až do celkové výše **2 250 EUR**.

Prostřednictvím **vouchery č. 1** lze čerpat dotaci až do výše **1 500 EUR** a lze ji využít k proplacení:

- **90 % nákladů služeb „IP scan“** – jedná se o poradenské služby. Úřad průmyslového vlastnictví prostřednictvím sítě externích poskytovatelů zprostředkuje komplexní analýzu duševního vlastnictví daného SME. Externí poskytovatel vypracuje závěrečnou zprávu, ve které doporučí další postup k zajištění ochrany duševního vlastnictví. Závěrečná zpráva je koncipována pro celou oblast duševního vlastnictví, neomezuje se pouze na vlastnictví průmyslové;
- **75 % nákladů na poplatky spojené s podáním přihlášky ochranné známky nebo průmyslového vzoru na národní, regionální nebo unijní úrovni** – lze využít k částečnému proplacení nákladů na poplatky za podání přihlášky, poplatky za další třídy výrobků a služeb či poplatky za průzkum, zápis, zveřejnění a odklad zveřejnění;
- **50 % nákladů na poplatky spojené s podáním přihlášky ochranné známky nebo průmyslového vzoru mimo území EU** – lze využít k částečnému proplacení nákladů na základní poplatky za mezinárodní přihlášku podávanou u Světové organizace duševního vlastnictví (WIPO) a na určovací poplatky či následné určovací poplatky mimo území EU.

Prostřednictvím **vouchery č. 2** pak lze nově čerpat dotaci až do výše **750 EUR**, kterou lze využít k proplacení **50 % nákladů na poplatky spojené s podáním národní patentové přihlášky**. Udělenou podporu lze využít k částečnému proplacení nákladů na poplatky ve fázi před udělením patentu, poplatky za udělení patentu a poplatky za zveřejnění.

Finanční prostředky pro voucher č. 1 jsou ze zdrojů EUIPO, finanční prostředky pro voucher č. 2 jsou ze zdrojů Evropské komise.

Postup při podání žádosti

Žádost o dotaci z SME Fund pro rok 2022 lze podávat prostřednictvím formuláře dostupného na internetových stránkách Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví⁵. K žádosti je zároveň nutné doložit následující dokumenty⁶:

- osvědčení žadatele o registraci k platbě DPH nebo osvědčení o vnitrostátním registračním čísle (výpis z obchodního rejstříku);
- bankovní údaje žadatele spolu s výpisem z jeho bankovního účtu obsahujícím alespoň: název společnosti jakožto majitele účtu, číslo IBAN s kódem země a kód BIC/SWIFT;
- čestné prohlášení podepsané osobou jednající za žadatele (v případě, že žádost podává zástupce žadatele).

O žádosti bude rozhodnuto do 10 pracovních dnů ode dne uzávěrky, přičemž žadatel obdrží rozhodnutí o schválení žádosti společně s vouchery nebo rozhodnutí o zamítnutí žádosti.

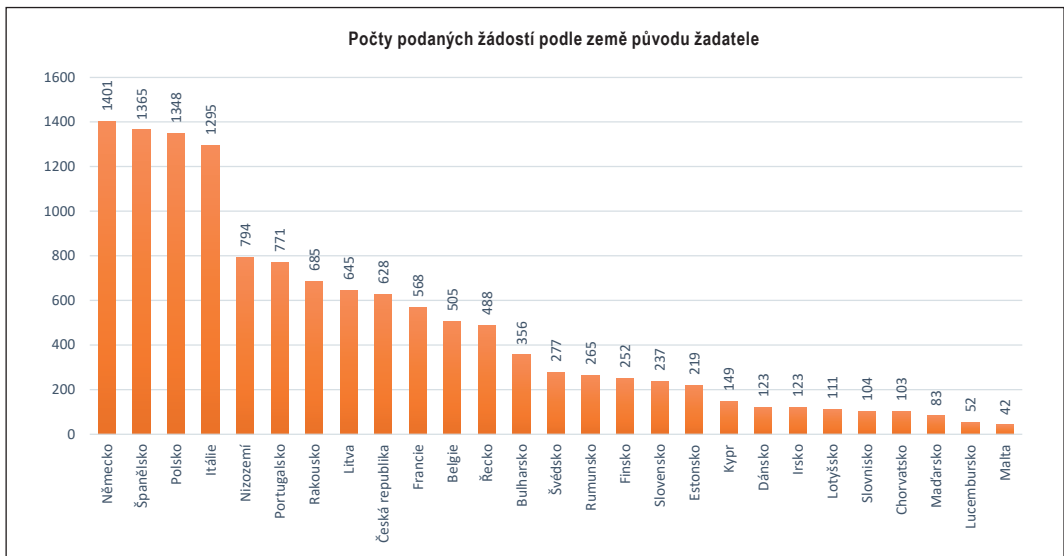
Platnost voucherů přitom činí **4 měsíce od rozhodnutí o schválení žádosti**. V této lhůtě je nutné nejen vykonat příslušný úkon v oblasti duševního vlastnictví, ale také **aktivovat voucher**.

Poté, co je poukázka aktivována, začíná běžet tzv. „**prováděcí období**“. V prováděcím období může žadatel vykonat další úkony v oblasti duševního vlastnictví (např. podat přihlášku průmyslového vzoru nebo přihlášku další ochranné známky), a to až do vyčerpání celkové hodnoty poukázky. U vouchery č. 1 je prováděcí období stanoveno v délce **6 měsíců** od aktivace poukázky a u vouchery č. 2 pak v délce **12 měsíců** od aktivace vouchery. V obou případech má pak žadatel k dispozici ještě dalších 30 dnů po skončení prováděcího období, kdy může požádat o náhradu vynaložených nákladů.

Dosavadní vývoj čerpání prostředků z SME Fund

Česká republika je v letošním roce v počtu podání žádostí v porovnání s ostatními evropskými státy na 6. místě. Porovnali-li bychom počet žádostí z České republiky relativně k počtu obyvatel nebo k HDP, Česká republika by dokonce ve schopnosti žádat o dotace z SME Fund byla na 2. místě.

V loňském roce byla Česká republika v počtu podaných žádostí o dotace z SME Fund v nominálním srovnání s ostatními evropskými státy na 9. místě.

IV. Podpora pro malé a střední podniky při řízení před Evropským patentovým úřadem

Správní rada Evropské patentové organizace (EPO) změnila svým rozhodnutím v roce 2013 dosavadní pravidla pro získání slevy na některých poplatcích hrazených v řízení před Evropským patentovým úřadem (EPÚ) u přihlašovatelů, kteří jsou znevýhodněni tím, že mají sídlo či bydliště ve členském státu EPO, jehož úřední jazyk je jiný, než jsou tři úřední jazyky EPÚ – angličtina, němčina a francouzština. Tyto přihlašovatele definuje článek 14 odst. 4 Úmluvy o udělování evropských patentů (EPC).⁷ Uvedení přihlašovatelé mají nárok na slevu z poplatku za podání, za průzkum, za podání odporu, stížnosti, žádosti o revizi, žádosti o omezení nebo zrušení ve výši stanovené poplatkovým řádem, který nastavoval ve svém článku 14 odst. 1 slevu z uvedených poplatků ve výši 20 %.

Uvedeným rozhodnutím správní rada pozměnila pravidlo 6 EPC tak, že:

1. nárok na slevu z poplatků omezila na stanovené skupiny subjektů podávajících evropskou patentovou přihlášku, mezi které zařadila **malé a střední podniky**, fyzické osoby, neziskové organizace a veřejné výzkumné organizace,
2. zvýšila slevu z poplatku za podání evropské patentové přihlášky a poplatku za průzkum z 20 % na 30 %,
3. slevu z poplatků za podání odporu, stížnosti, žádosti o revizi, žádosti o omezení nebo zrušení evropského patentu zrušila.

V současnosti tak **SME**, které **mají** hlavní sídlo ve smluvním státu EPC, jehož úřední jazyk je jiný než angličtina, francouzština nebo němčina, mají **nárok na 30% slevu z poplatku za podání**, který je ve výši 95 EUR (resp. 125/260 EUR) **a na 30% slevu z poplatku za průzkum**, který je ve výši 1 700 EUR (resp. 1 900 EUR).

Při podání evropské patentové přihlášky⁸ nelze použít vouchery z COSME Fund, ty lze použít pouze pro národní patentové přihlášky.

V. Očekávaný vývoj v oblasti finančních dotací na ochranu duševního vlastnictví

- a) Na společném zasedání správní rady a rozpočtového výboru EUIPO v listopadu 2021 byl schválen tříletý SME Fund. Pro rok 2022 jsou typy podporovaných služeb popsány v kapitole č. III. **Pro roky 2023 a 2024 budou podporované služby znovu diskutovány a schvalovány** správní radou a rozpočtovým výborem EUIPO. Dá se předpokládat, že budou rozšířeny o další služby, na které bude možné dotace čerpat.
- b) Evropská komise vede diskusi v expertní skupině Group on Industrial Property Policy jak nejlépe nastavit podpory pro patentování. Velmi **častým požadavkem zástupců národních úřadů je podpora financování poplatků před EPÚ a finanční podpora pro zastupování před EPÚ**. O této formě podpory dosud nebylo rozhodnuto.
- c) Finanční podpory na ochranu průmyslového vlastnictví lze očekávat v rámci kohezní politiky, konkrétně v operačním programu Technologie a aplikace pro konkurenceschopnost 2021–2027⁹ (OP TAK) v gesci Ministerstva průmyslu a obchodu (MPO). MPO se k podpoře financování průmyslového vlastnictví zavázalo v Koncepti podpory ochrany průmyslového vlastnictví České republiky, která byla vládou schválena v listopadu 2021. Výzva v operačním programu OP TAK na podporu financování průmyslových práv lze očekávat v červnu až červenci 2022.
- d) Zpřehlednit možnosti financování ochrany průmyslového vlastnictví by měl napomoci projekt EUIPO The European IP Information Centre (**EIPIIC**), díky němuž informace pro SME budou přehledně dostupné na jednom

místě. Úřad průmyslového vlastnictví bude dostupné podpory monitorovat a informace v rámci projektu EIPIEC zprostředkovávat potenciálním zájemcům ze strany různých organizací.

VI. Závěr

Rozvoj znalostní ekonomiky, globalizace trhů a rostoucí složitost produktů a služeb zvyšuje význam nástrojů, kterými lze chránit průmyslové vlastnictví a současně přispívat k rozvoji společnosti jako celku zpřístupňováním nejnovějších technických poznatků. Vyvážený systém ochrany průmyslového vlastnictví tak přináší nejen náležitou odměnu tvůrcům inovací, ale stimuluje celkové inovační prostředí.

V mnoha institucích a firmách hodnota nehmotného majetku daleko převyšuje hodnotu jejich majetku fyzického. Stav péče o nehmotný majetek v Evropě se odráží ve vývoji patentových přihlášek a přihlášek ochranných známek a průmyslových vzorů evropských

přihlašovatelů. V posledních dvou desetiletích lze sledovat, až na malé výkyvy, rostoucí trend.

Studie Evropského patentového úřadu (EPÚ) a Úřadu Evropské Unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ukazují¹⁰, že odvětví, která intenzivně využívají systém průmyslového vlastnictví, vytvářejí v EU ročně 45 % HDP, což představuje 6,6 bilionu EUR. Zároveň představují 63 milionů pracovních míst, což činí 29 % všech pracovních míst v EU. Další 21 milionů lidí je zaměstnáno v odvětvích, která dodávají těmto odvětvím zboží a služby.

Dnes jistě již nikdo nepochybuje, že jak koronavirová pandemie, tak válka na Ukrajině, budou mít zásadně negativní dopady na ekonomiku. O to více budeme potřebovat zkoušet všechny cesty, jak krizi co nejdříve překonat. Sofistikovanou cestou k prosperitě, byť nikterak snadnou, je optimální využití všech výhod, které nabízí systém ochrany průmyslového vlastnictví.

- 1 EUR-Lex – n26026 – EN- EUR-Lex. *EUR-Lex – Access to European Union law – choose your language* [online]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=LEGISSUM%3An26026>
- 2 *EUR-Lex – Access to European Union law – choose your language* [online]. Copyright © [cit. 13.04.2022]. Dostupné z <https://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2020:0760:FIN:CS:PDF>
- 3 *European Commission / Choose your language / Choisir une langue / Wählen Sie eine Sprache* [online]. Dostupné z: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/cs/mex_21_63
- 4 ADR – alternative dispute resolution – mimosoudní řešení sporů
- 5 [online]. Dostupné z: <https://euipo.europa.eu/ohimportal/cs/online-services/sme-fund>
- 6 [online]. Dostupné z: <https://euipo.europa.eu/ohimportal/cs/grants-sme-fund-2022>
- 7 Povinnost překládat příslušné písemnosti do úředních jazyků EPÚ a touto povinností „jazykově znevýhodněné přihlašovatele“ definuje článek 14 odst. 4 EPC: „Fyzické nebo právnické osoby, které mají bydliště nebo hlavní sídlo ve smluvním státě, jehož úřední jazyk je

jiný než angličtina, francouzština nebo němčina, a příslušníci tohoto státu, kteří mají bydliště v zahraničí, mohou podávat písemnosti, které je třeba předložit ve stanovené lhůtě, v úředním jazyce tohoto státu. Předloží však překlad do některého z úředních jazyků Evropského patentového úřadu v souladu s prováděcím předpisem. Není-li písemnost, která nepatří k podlohám evropské patentové přihlášky, podána v předepsaném jazyce nebo není-li včas podán požadovaný překlad, má se za to, že písemnost nebyla podána.“

- 8 *Úřad průmyslového vlastnictví* [online]. Copyright ©S [cit. 21.04.2022]. Dostupné z: https://upv.gov.cz/files/uploads/PDF_Dokumenty/vynalezyprihl_do_zahr/zakl_info_podani_EPP_01042019.pdf
- 9 *Ministerstvo průmyslu a obchodu* [online]. Copyright ©S [cit. 21.04.2022]. Dostupné z: <https://www.mpocz.cz/podnikani/dotace-a-podpora-podnikani/optak-2021-2027/>
- 10 [online]. Dostupné z: https://euipo.europa.eu/tunnel-web/secure/webdav/guest/document_library/observatory/documents/IPContributionStudy/IPR-intensive_industries_and_economicin_EU/WEB_IPR-intensive_Report_2019.pdf

pplk. Mgr. Samuel Kellner*

KOMENTÁŘ K VYBRANÝM ASPEKTŮM VYMÁHÁNÍ PRÁV K DUŠEVNÍMU VLASTNICTVÍ V RÁMCI TRESTNÍHO ŘÍZENÍ

Právo k duševnímu vlastnictví lze v České republice vymáhat hned několika způsoby – soukromoprávními prostředky, veřejnoprávními prostředky včetně správního trestání a v poslední řadě i řízením trestním, které má vedle potrestání pachatele přispívat též k upevňování zákonnosti a zamezování další trestné činnosti.

Poškození majitelé práv se při podání trestního oznámení nebo jiného podnětu policejnímu orgánu mnohdy domnívají, že trestní řízení je pro ně tou nejefektivnější cestou, kterou mohou při vymáhání práv ke své ochranné známce či k jiné formě ochrany využít. Tato domněnka však v praxi naráží na překážky, protože takto otázka vymáhání práv duševního vlastnictví nestojí a stát ani nemůže.

Především je třeba vycházet z právních zásad, které nejsou jen akademické, ale jsou i součástí rozhodovací praxe Ústavního soudu České republiky, kdy trestní řízení je tzv. ultima ratio, tedy až ta nejzazší možnost řešení, pokud jiné možnosti selhávají. To znamená, že proti jednáním porušujícím práva, vyplývajícím v tomto případě i z občanskoprávních předpisů, je třeba v první řadě brojit soukromoprávními prostředky, při jejich nedostatečnosti uplatnit sankce správní a teprve poté na posledním místě uplatnit trestněprávní prostředky. Trestnímu právu proto není možné dávat přednost jen proto, že se může subjektivně jevit jako nejefektivnější nástroj vymáhání práva, ale muselo by být jediným efektivním, tj. jediným použitelným

nástrojem, pokud si již efektivitu vymáhání práv někdo zvolil jako hlavní měřítko. Zároveň i představa, že by trestní právo bylo nejefektivnější z použitelné škály nástrojů (bez ohledu na jejich uvedenou hierarchii), je často velmi laická a mýjí se s realitou. Dokazování v trestním právu je totiž svázáno celou řadou pravidel, je tedy mnohem složitější než vymáhání soukromoprávní či veřejnoprávní. Současně v případě porušování práv z duševního vlastnictví je třeba prokazovat nejen protiprávní jednání samotné, ale i jeho úmyslné, nikoliv jen nedbalostní zavinění, přičemž toto rozšířené důkazní břemeno plně leží na bedrech policejního orgánu. Tím však v žádném případě není dotčena účelnost trestního řízení v některých případech, což vyplývá z prostého faktu, že zákonodárce tomu tak chtěl, pokud vložil do trestního zákoníku speciální skutkové podstaty trestných činů, jejichž chráněným zájmem je duševní vlastnictví jako zvláštní forma vlastnictví soukromého. Jde tedy jen o míru a racionalitu, s jakou bude tato daná možnost využívána, aby nadále zůstala „ultima ratio“.

Jak již bylo napsáno, uvedené není pouze jakousi akademickou zásadou, kterou není třeba v reálném životě uplatňovat, ale policejní orgán je povinen se jí bezpodmínečně řídit, neboť je přímo vtělena do § 12 odst. 2 trestního zákoníku, který stanovuje, že trestní odpovědnost pachatele a trestněprávní důsledky s ní spojené lze uplatňovat jen v případech

* Autor působí jako metodik trestního řízení v rámci sekce Pátrání Celní správy České republiky

společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu.

Z toho plyne, že **první podmínkou**, aby mohlo být trestní řízení vůbec zahájeno, je reálná společenská škodlivost protiprávního jednání, která odpovídá nejméně tzv. typové škodlivosti konkrétního trestného činu, která je vyjádřena jeho trestní sazbou. Zde je vhodné uvést souvislost s tzv. materiální protiprávností, která je minimální podmínkou reálné společenské škodlivosti, jejíž protipólem je protiprávnost toliko formální, jinak bezobsažná, vycházející pouze ze striktní litery (jazykové podoby) zákona, aniž by brala v úvahu jakékoliv další skutečnosti, kterými se aplikované právo zabývat musí. Existence materiální protiprávnosti je totiž základem nejen v trestním řízení, ale dokonce i toho, aby protiprávní jednání mohlo být posouzeno alespoň jako přestupek. Například prokazatelné překročení nejvyšší povolené rychlosti v obci o 1 km/h (po odečtení max. měřící odchylky) za dobré viditelnosti, ideálních klimatických podmínek a za minimálního provozu nemůže být přestupkem přesto, že formálně skutkovou podstatu přestupku naplnilo, avšak reálně nemohlo mít vliv na bezpečnost silničního provozu, jak konstatoval Nejvyšší správní soud. Pokud jde pak o stanovení stupně společenské škodlivosti, který musí odpovídat nejméně typové škodlivosti určitého trestného činu, nelze ho stanovovat zcela exaktně a paušálně, nýbrž podle konkrétních okolností každého případu. Nicméně lze přitom vycházet z takových konstantních znaků trestných činů, jako je stupeň rozsahu trestné činnosti, včetně stupně rozsahu způsobené škody či neoprávněně získaného prospěchu, který nesmí být jen nepatrný, jinými slovy pod rozlišovací schopností trestního práva. Nominálně, resp. finančně lze nepatrný rozsah definovat jako rozsah neodpovídající ani částce 10 000 Kč, ale to jen za podmínky, že lze prokazatelným způsobem vyčíslit výši ne-

oprávněného prospěchu, výši škody či alespoň skutečnou hodnotu předmětných výrobků jakožto jejich váhu na trhu. Zde je třeba poznamenat, že bude-li se tu operovat s pojmem škoda, musí vždy platit přímá příčinná souvislost mezi příčinnou a škodlivým následkem do všech detailů, takže např. prostá rovnice mezi tržní cenou originální výrobku a škodou způsobenou uvedením jeho nelegální napodobeniny na trh nemůže platit, alespoň nikoliv automaticky, což by bylo téma na samostatný článek. Zároveň, tj. kumulativně, by typová škodlivost vyjádřená trestní sazbou uvedenou v trestním zákoníku nikdy neměla splývat s typovou škodlivostí přestupku charakterizovanou maximální výší sankce za něj, což přímo souvisí s druhou podmínkou vedení trestního řízení, vyjádřenou v rámci zásady subsidiarity trestní represe.

Druhou podmínkou k vedení trestního řízení je, že nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu (jiného než trestního zákoníku), tzn. buď v rámci správního trestání anebo v rovině soukromoprávní – viz k tomuto účelu přijatý zákon č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a ochraně obchodního tajemství, přičemž v mnoha případech může být řešením i snadné odeslání *cease and desist letter* s výzvou, aby protistrana zanechala svého protiprávního jednání. Možnost uvedená jako poslední v řadě je naprostým minimem a musí být vždy učiněn alespoň pokus vyřešit porušení práva touto cestou s možností následného uzavření smíru dříve, než je podáno trestní oznámení nebo jiný podnět orgánu činnému v trestním řízení. Kromě předpokladu, že vlastnické právo by mělo být ze strany vlastníka alespoň v určité míře aktivně vykonáváno, přičemž tuto úlohu nemůže bez adekvátního přičinění vlastníka na sebe přebírat stát, je tu i zcela pragmatický důvod, proč je třeba trvat na tomto požadavku, pokud jsou vlastníky práv podávány podněty k zahájení úkonů trestního řízení. Trestný čin, alespoň na úseku porušování práv duševního vlastnic-

tví, nemůže být spáchán bez složky vědění, že je či bude právo porušováno, resp. alespoň bez srozumění pachatele, že k protiprávnímu jednání může docházet. Existence prokazatelně doručeného *cease and desist letter* tedy významně usnadňuje dokazování úmyslného zavinění. Pokud je porušitel vyrozuměn, že dané právo duševního vlastnictví porušuje, nemůže se již později hájit tím, že byl subjektivně dle určitých skutkových okolností v dobré víře, že nic neporušuje. V opačném případě musí policejní orgán tvrzení o dobré víře potencionálního pachatele vyvracet a pokud se mu to jako nositeli důkazního břemene nepodaří zcela, tedy zůstane nějaká nevyjasněná pochybnost, pak je trestní řízení zpravidla ukončeno odložením nebo odevzdáním věci podle zásady *in dubio pro reo*, tedy v pochybnostech ve prospěch obviněného (podezřelého). Při hodnocení, zda postačuje uplatnění odpovědnosti jiným způsobem než podle trestního zákoníku, nepodaří-li se věc vyřešit smírem, je třeba vycházet zejména z maximální výše sankce, kterou lze za porušení práva duševního vlastnictví uložit v rámci správního trestání a srovnat jí s praxí trestních soudů, tedy s tím, jaké tresty jsou jimi za porušení práv duševního vlastnictví ukládány. Není velkou výjimkou, že jediným soudem uloženým trestem je propadnutí věci podle § 70 trestního zákoníku. To je s možnostmi správního trestání nejen zcela srovnatelné, ale je možné konstatovat, že při takto mírném trestání by nebyl ani potenciál správního trestání z velké části využít, tzn. že v tomto porovnání správní právo dokonce disponuje přísnějšími sankcemi než právo trestní ve své praxi. Nemělo by se zapomínat ani na zákon č. 355/2014 Sb. o působnosti orgánů Celní správy České republiky v souvislosti s vymáháním práv duševního vlastnictví, který kombinuje soukromoprávní a veřejnoprávní prvky a umožňuje i zvláštní druh zjednodušeného řízení dle hlavy IV uvedeného zákona, kterým lze velmi rychle dosáhnout zničení závadných výrobků, aniž by o tom muselo být rozhodováno soudem nebo

v rámci správního trestání. Proto především v případech běžného porušování práv duševního vlastnictví, které svým rozsahem výrazně nevybočují z porušování právních předpisů na tomto úseku, by měla být vždy dána přednost jinému řešení než trestnímu řízení. Dle teorie trestního práva je možno v rámci základních skutkových podstat (1. odstavce § 268 až § 270 trestního zákoníku) pozitivně uplatnit zásadu subsidiarity trestní represe téměř vždy, přičemž pokud je přesto zahájeno trestní řízení, mělo by to být jen na podkladě odůvodnění, proč je v tomto případě omezení principu subsidiarity trestní represe legitimní. Nejednalo-li se o závažné porušení práv duševního vlastnictví spadající pod kvalifikované skutkové podstaty uvedených trestných činů, je takovou legitimní výjimkou nepochybně opakování protiprávního jednání po marném využití soukromoprávních a veřejnoprávních prostředků. Pak je zřejmé, že se tyto mírnější nástroje mívají účinkem a že vyvození odpovědnosti těmito způsoby je nedostačující, tedy přesně tak, jak říká zákon – viz již citované ustanovení § 12 odst. 2 trestního zákoníku. Pak již může a musí přijít ke slovu vyvození odpovědnosti podle trestního zákoníku a tehdy bude plně na místě zahájit trestní řízení.

Jak již bylo naznačeno výše, aktivní přístup vlastníka duševního vlastnictví při jeho vymáhání je nezbytný, a to nejen pokud tento vlastník na základě svého podnětu usiluje, aby bylo ve věci trestní řízení zahájeno. Policejní orgán totiž často v závažných případech zahajuje trestní řízení z úřední povinnosti anebo trestní řízení začíná sice běžet na základě prvotního vnějšího podnětu určitého subjektu, ale skutečně jen málokdy se trestná činnost na tomto úseku omezuje pouze na jedno individuální právo duševního vlastnictví, např. na jedinou ochrannou známku. Pak je nezbytná spolupráce i těch vlastníků práv duševního vlastnictví, kteří podnět k vedení trestního řízení nedali. A zvláště v posledních měsících, v rámci úsporných opatření soukromých subjektů po epide-

mii Covid-19, efektivitu trestního řízení začíná velmi negativně ovlivňovat neochota některých vlastníků, především ochranných známek, spolupracovat s orgány činnými v trestním řízení při prokazování, zda byla jejich ochranná známka použita oprávněně, tedy se souhlasem vlastníka, či nikoliv. Přestože je ochranná známka pro území České republiky registrovaná a platná, nemají někteří vlastníci zájem o poskytnutí dostatečné součinnosti policejnímu orgánu, bez které ten nemůže prokázat, že k protiprávnímu jednání skutečně došlo, neboť jen důvodné podezření ze spáchání trestného činu k tomu nestačí. Přitom však nejde o nikterak složitý úkon. Podstata této součinnosti spočívá jen v poskytnutí informací, zda a čím konkrétně (vzhledem, kvalitou, dalšími vlastnostmi výrobku atp.) se zajištěné zboží liší od tzv. originálního výrobku. Nikdo jiný nedisponuje a z principu ani nemůže disponovat dostatečným množstvím vědomostí k zodpovězení uvedených otázek, zvláště pokud má tato znalost zčásti povahu obchodního tajemství, resp. není běžně známa ani odborné veřejnosti. Neprokázaní, že ochranná známka byla na výrobek umístěna bez souhlasu jejího vlastníka, má pak za následek jediné možné – vrácení takového výrobku tomu, kdo ho policejnímu orgánu na výzvu, resp. v rámci prohlídky konané dle trestního řádu, vydal. A nejde o marginální případy s malým množstvím zajištěných výrobků podezřelých z porušování práv duševního vlastnictví – pak by si konáním v rozporu s výše uvedenými zásadami mohl policejní orgán za takovou situaci zčásti sám. Často jde totiž o případy, kdy došlo k zajištění výrobků v řádu tisíců kusů, zároveň však opatřených velkým množstvím ochranných známek různých vlastníků, což je zcela běžný jev. Osoby, které porušují práva k ochranným známkám, se nesoustředí na padělání výrobků jen několika málo vybraných značek, ale chtějí mít co nejširší sortiment. Může tedy docházet k tomu, že je od některých vlastníků ochranných známek vyžadována součinnost

k posouzení zajištěných výrobků jen v řádu desítek kusů, což je odmítáno se zdůvodněním, že náklady na poskytnutí takové součinnosti jsou pro vlastníka ochranné známky neúměrné počtu zajištěných výrobků, tedy rozumějí neúměrné škodlivému následku. Pokud by se takto do budoucna začal chovat každý vlastník ochranné známky, aniž by chápal vedené trestní řízení v širším kontextu, tedy nikoliv izolovaně ve vztahu pouze ke své vlastní ochranné známce, pak by bylo do budoucna znemožněno efektivní trestání i těch nejzávažnějších případů porušování práv duševního vlastnictví, což může mít v delší časové perspektivě negativní dopad i na tyto nyní součinnost odmítající vlastníky. Pokud bude zajišťované zboží z uvedeného důvodu, tedy z důkazní nouze, osobám podezřelým z porušování práv duševního vlastnictví opakovaně vráceno, získají zvláště v případě některých používaných ochranných známek pocit beztrestnosti a zintenzivní svoji činnost právě tímto směrem. Ekonomický dopad v podobě bezprostřední ztráty objemu trhu originálních výrobků může být sice sporný, avšak v delším časovém horizontu může utrpět dobrá pověst ochranné známky, resp. její image či výlučnost. Jde pochopitelně o svobodné rozhodnutí každého vlastníka ochranné známky, a to je třeba respektovat s tím, že jde o problematiku týkající se soukromého majetku. Na druhou stranu policejní orgán stále ponese odpovědnost za procesní ekonomii, a proto bude muset na tuto situaci do budoucna přiměřeně reagovat.

V uvedené souvislosti se otvírá otázka, zda se takový vlastník práva duševního vlastnictví cítí v návaznosti na jeho předpokládané porušení skutečně poškozen, tedy zda vůbec pociťuje nějakou újmu, případně zda ji v souvislosti se svojí (ne)reakcí považuje jen za nepatrnou, což je, jak bylo popsáno výše, pod rozlišovací schopností trestního práva. Bez škodlivého následku určité minimální intenzity nemůže být trestného činu. Zde o to víc, že základ práva duševního vlastnictví, stejně jako všech dalších

majetkových práv, je povahy soukromoprávní, neboť se nejedná o veřejný statek či veřejný zájem, který by měl prvořadě chránit stát, resp. zájem a snaha státu chránit soukromý majetek nikdy nesmí převýšit zájem a snahu jeho vlastníka. Ačkoliv tedy zásada *vigilantibus iura scripta sunt* (zákony jsou psané pro bdělé, neboli právo svědčí bdělým) se v trestním právu běžně neuplatňuje a platí v rovině soukromoprávní, může se pak přeneseně, zpětně od svého základu, do práva trestního promítat s přihlédnutím k tomu, že mocenská ochrana se poskytuje jen těm subjektivním právům, jejichž držitelé o ně dbají, aktivně je vykonávají a v případě porušení vymáhají. I pokud toto chceme chápat jen v rovině soukromoprávní, pak jak bylo popsáno výše, při existující hierarchii priorit použitelnosti jednotlivých právních odvětví, kdy je trestní právo až *ultima ratio*, jak by mohlo být použito jako poslední z možných, když už v základu, tj. v rovině soukromoprávní, je právo duševního vlastnictví oslabováno?

Lze tu sice hypoteticky oponovat, že z neposkytnutí součinnosti orgánům trestního řízení nelze dovozovat, že vlastník práva duševního vlastnictví je nebude hájit ani soukromoprávními prostředky. Pak ale jednak, pokud se tak svobodně skutečně rozhodne, je trestní řízení již zbytečné a dále pragmatickým pohledem: zcela prvotní náklad na vymáhání práva v soukromoprávní a i v trestní rovině je z principu totožný – nejdříve musí být potvrzeno, že právo bylo skutečně porušeno a zodpovězeno proč. Diferenciace nákladů se projevuje až v dalším procesu dle druhu řízení, přičemž náklady trestního řízení hradí stát, což by mělo být pro vlastníka ochranné známky naopak ke spolupráci motivující. Lze tedy zcela pragmaticky dovodit, že ve většině případů takový vlastník své právo nebude po upozornění vymáhat ani v rovině soukromoprávní. Policejní orgán má potom v tomto kontextu důvod se domnívat, že určití vlastníci práv duševního

vlastnictví je do určité intenzity jejich porušení anebo dokonce zcela odmítají aktivně chránit. Je možné zde analogicky přihlédnout k zásadě, že zanedbávaná práva po čase zanikají nebo se stávají nevymahatelnými? Běžná vlastnická práva samozřejmě tímto způsobem zaniknout nemohou, vyjma institutu vydržení, či při opuštění věci, ale zrovna existence práv duševního vlastnictví je vázána např. na hrazení udržovacích poplatků za jejich trvalou registraci v rejstříku a vlastníci by též měli sledovat řízení vedoucí k zápisu nových práv duševního vlastnictví, která by mohla kolidovat s jejich již zapsanými právy. Zároveň je třeba na práva duševního vlastnictví hledět jako na určitou výjimku z antimonopolního a soutěžního práva, a tedy jejich existence nemůže být bez podmínek a požadavků kladených na jejich vlastníky. Stát nemůže přijmout roli, kdy by měl aktivně (tj. nejen pouhou registrací) chránit některá práva duševního vlastnictví *de facto* proti vůli některých jejich soukromých vlastníků, resp. bez jejich alespoň minimálního přičinění. V trestním právu budou zároveň dále platit zásady *oficiality* a *legality*, které orgánům činným v trestním řízení ukládají se alespoň pokusit s nastalými překážkami vypořádat, kdy ty samy o sobě nemohou být důvodem k nevedení trestního řízení. Místo toho je však třeba, jak bylo zmíněno v úvodu tohoto tématu, otevřít otázku míry společenské škodlivosti i z popsaného úhlu pohledu a odpovědět si, do jaké míry je škodlivé předpokládané porušení práv k ochranné známce dle litery zákona (ve formální rovině), když majitel ochranné známky ani po předchozí výzvě nevynakládá k ochraně svých práv žádné úsilí? Odpověď na tyto otázky bude mít do budoucna vliv na to, zda zásada *subsidiarity* trestní represe bude pozitivně uplatňována i na další případy v uvedeném kontextu.

Policejní orgán samozřejmě vnímá i to, že výjimečně může dojít k poškození nejen vlastníka určitého práva duševního vlastnictví, ale i spotřebitele, pokud ten bude uveden v omyl,

že zakoupil tzv. originální zboží, kde mu označení určitou ochrannou známkou garantuje určitou kvalitu. Těchto případů však není mnoho a zároveň je zřejmé, že někteří spotřebitelé nakupují tzv. padělky zcela vědomě a cíleně pro jejich nižší cenu oproti originálům. Proto nelze generalizovat a dovozovat, že při každém porušení práv duševního vlastnictví, především práv k ochranné známce, dochází i k poškození spotřebitele. Byť je v zákoně na ochranu spotřebitele definováno porušování práv na označení jako klamavé konání v rámci nekalé obchodní praktiky, tedy škodlivé vůči spotřebiteli, tato rovnice platí toliko v kontextu zákona na ochranu spotřebitele. A i zde státní orgány, které vykonávají pravomoc podle tohoto zákona, sledují hledisko materiální protiprávnosti, tudíž ani zde nejde o nějakou absolutní danost či jakýsi právní automatismus. Základním právním předpisem, který definuje práva duševního vlastnictví, tedy jejich povahu a jejich rozsah, není totiž zákon na ochranu spotřebitele, ale jednotlivé zákony k ochraně jednotlivých práv duševního vlastnictví, jako je zákon o ochranných známkách, o ochraně průmyslových vzorů, o vynálezech a zlepšovacích návrzích a další, uvnitř nichž jsou definovány rovněž přestupky, jejichž projednávání přísluší do věcné příslušnosti obcí s rozšířenou působností. V těchto zvláštních právních předpisech je porušování daného práva vždy navázáno na výhradní právo jeho vlastníka k udělení souhlasu s jeho užitím a potenciální spotřebitel v těchto právních otázkách nehraje žádnou roli. Není tím však samozřejmě, jak bylo zmíněno, dotčena možnost vedení trestního řízení i na ochranu konkrétního spotřebitele, byl-li skutečně poškozen, případně jen na jeho ochranu, pokud vlastník ochranné známky o její ochranu v trestním řízení nestojí. S ohledem na odlišný charakter chráněného zájmu by se tak však dělo v rámci skutkových podstat jiných trestných činů než těch, které

se vztahují k porušování práv duševního vlastnictví. V úvahu by přicházely trestné činy poškození spotřebitele, eventuelně podvod a došlo-li by kromě škod na majetku spotřebitele i ke škodám na jeho zdraví a dalším závažnějším ohrožením, pak nelze vyloučit ani naplnění skutkových podstat trestných činů ohrožování zdraví závadnými potravinami a jinými předměty a obecného ohrožení, včetně jejich nedbalostních forem. Byla-li by v těchto případech pro dokazování důležitá součinnost vlastníků dotčených práv duševního vlastnictví, bylo by na místě uvažovat i o udělení pořádkové pokuty subjektům, které součinnost vyžádanou policejním orgánem odmítají. Jde ale o prostředek, který by měl být přiměřený situaci a neměl by být proto používán, budou-li ohroženy jen zájmy nespolupracujícího vlastníka práva, kdy budou naopak vhodná výše naznačená řešení.

Jak je vidět, aplikované právo duševního vlastnictví není černobílou záležitostí s jasně vymezenými postupy. I v odborných kruzích se lze setkat s diametrálně odlišnými názory na tuto problematiku, a to od krajních liberálů, kteří jsou proti jakémukoli formě monopolu a na duševní vlastnictví proto hledí jako na nelegitimní, až po ty, kteří v právu duševního vlastnictví nevidí jeho soukromoprávní, resp. občanskoprávní kořeny a mají tendenci ho vnímat převážně jako povinnou formu regulace ve veřejném zájmu všech. Jako téměř vždy je potřeba jít zlatou střední cestou a používat zdravý rozum, rozlišovat, nedržet se slepě principů, které platí jen v některých souvislostech. Právo je totiž živý organismus, který se postupně vyvíjí, přičemž všichni, kdo ho užívají, musí mít schopnost ho vykládat a jen soudy mají pravomoc s konečnou platností nalézat, co je to právo. Proto se pověřený celní orgán nebrání v naznačených, možná dosud ne zcela obvyklých otázkách, další věcné diskusi.

JUDr. Aleš Kout

AUTORSKÉ PRÁVO VE VÝUCE – OTÁZKY A ODPOVĚDI

Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) připravil v rámci svého programu „Duševní vlastnictví ve vzdělávání“ celoevropský projekt „FAQ on Copyright for Teachers“, zaměřený na zodpovězení nejčastějších dotazů, týkajících se dodržování autorských práv při výuce a vzdělávání. Tento projekt, který organizuje v rámci EUIPO jím zřízené Evropské středisko pro sledování porušování práv duševního vlastnictví, navazuje na podobné předchozí aktivity, které byly určeny spotřebitelské veřejnosti („FAQ on Copyright for Consumers“).

Výsledky projektu, který byl zahájen na jaře roku 2021, byly EUIPO publikovány v únoru letošního roku.

V rámci projektu určeného pedagogům, žákům a studentům bylo připraveno 15 nejčastějších otázek a odpovědí, které poskytují informace o používání obsahu chráněného autorským právem v kontextu vzdělávání a výuky, zejména formou online. Informují také učitele a studenty o tom, co pro ně, jakožto potenciální tvůrce autorských děl, znamená ochrana autorských práv v rámci vzdělávání.

Soubor otázek sestavili odborníci z jednotlivých členských států EU tak, aby pokryl nejrůznější aspekty užití chráněných autorských děl v rámci výuky. Vzorové otázky byly dále předloženy státním orgánům jednotlivých zemí, které mají v gesci tuto oblast, k vypracování konkrétních odpovědí, vycházejících z vnitrostátních právních úprav jednotlivých států. V České republice se na zpracování odpovědí podílelo především ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy a ministerstvo kultury, ale také někteří další odborníci z praxe.

Obsahem výsledných materiálů jsou nejen obecné (a v rámci EU i společné) teze pro režim nakládání s autorskými díly v rámci výuky, ale také reflexe praktických potřeb pedagogů a konkrétních problémů, se kterými se při výuce setkávají.

Odpovědi na tyto obecné otázky poskytují přehled o tom, co je a není legální, pokud jde o používání obsahu chráněného autorským právem a souvisejícími právy, včetně užívání obsahu z internetu, a také o tom, jak mohou učitelé a žáci a studenti při výuce nakládat s díly literárními, výtvarnými, hudebními a filmovými, ale i s počítačovými programy. Okruhy otázek jsou rozděleny jak na „tradiční způsoby výuky“, tak i na „moderní způsoby výuky“, zejména z pohledu využití digitálních výukových materiálů a digitálních technologií při výuce.

Nyní tedy mají učitelé i žáci a studenti, ať jsou kdekoli v Evropě, přístup k tomuto jedinečnému informačnímu portálu s odpověďmi na jejich nejčastější otázky týkající se autorských práv¹. Odpovědi lze vybírat prostřednictvím interaktivní mapy EU a jsou k dispozici vždy v angličtině a alespoň v jednom místním jazyce.

Z nejdůležitějších a nejzajímavějších otázek jsme vybrali následující:

► **Kde lze najít obecné informace o autorském právu?**

Autorskoprávní ochrana je v České republice upravena zejména zákonem č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

► **Jaké případné výjimky z ochrany autorských práv platí ve vztahu k pedagogické činnosti?**

Autorský zákon stanoví několik výjimek z ochrany autorských děl, které se vztahují k pedagogické činnosti.

Nejdůležitější výjimkou je užívání tzv. citací z cizích autorských děl, kdy je možno užít v odůvodněné míře výňatky ze zveřejněných děl jiných autorů ve svém díle. Přitom je však třeba uvést jméno autora, název díla a pramen, odkud se citace čerpá.

Další výjimky se týkají použití díla při školních představeních nebo využívání školního díla. Do práva autorského nezasahuje ten, kdo tzv. nekomerčně užije dílo při školních představeních, v nichž účinkují výlučně žáci, studenti nebo učitelé školy. Za stejných podmínek je škola oprávněna užít k výuce nebo k vlastní vnitřní potřebě autorské dílo, vytvořené žákem nebo studentem ke splnění školních nebo studijních povinností.

V souvislosti se vzděláváním mohou platit i některé další výjimky, i když v omezeném rozsahu nebo ve zvláštních případech, zejména ty, které jsou poskytovány s ohledem na osoby se zdravotním postižením.

Výše uvedené zákonné licence (výjimky z ochrany podle práva autorského) jsou bezplatné. U každého z těchto užití je však zároveň třeba dodržovat i další obecné podmínky, zejména aby užití cizího díla nebylo v rozporu s běžným způsobem užití takového díla a ani jím nebyly nepřiměřeně dotčeny oprávněné zájmy autorů.

► **Které organizace či instituce mohou odpovědět na otázky učitelů a studentů týkající se autorských práv?**

Obecně je gestorem pro oblast autorského práva Ministerstvo kultury, v jehož rámci funguje samostatné oddělení autorského práva.

Otázky týkající se právního rámce pro vlastní fungování škol pak jsou v působnosti Minister-

stva školství, mládeže a tělovýchovy. Školy se mohou rovněž obrátit na příslušné kolektivní správce autorských a souvisejících práv (OSA, INTERGRAM, DILIA, OOA-S a OAZA) s jednotlivými dotazy týkajícími se užití konkrétních děl a jejich složek (např. hudby, divadla, filmu apod.).

Ministerstva však pochopitelně nemohou sama zákon vykládat či vydávat závazná stanoviska, rozhodnutí apod. K takovým úkonům jsou oprávněny pouze soudy.

► **Mohou učitelé pro své studenty pořizovat kopie stránek z knih nebo novin nebo je skenovat?**

V případě kopírování či skenování (částí) knih či novin pro použití ve výuce se jedná o citační výjimku, potažmo tzv. výukovou licenci. Její praktickou podstatou je, že učitel užije dílo (zveřejněné, jinak chráněné) pro ilustrační účel, tedy jako součást vlastního výkladu či jím vedené aktivity.

► **Za jakých podmínek mohou učitelé takové kopie použít?**

Podmínkou je, že užití ve výuce (např. prostřednictvím fotokopii nebo sdílením oskenovaných částí) nesleduje dosažení nějakého obchodního prospěchu. Užít takto dílo při výuce lze pouze v opodstatněném nezbytném rozsahu, tedy vyučující nesmí užitím cizích autorských děl nahrazovat podstatnou část nebo dokonce celou výuku.

Podle ustálené judikatury je třeba jednotlivé výjimky vykládat zužujícím způsobem; pro aktéry ve školství z toho plyne, že je třeba k využívání výukové licence (a dalších výjimek) přistupovat s jistou mírou zdrženlivosti a používat autorská díla a jiné předměty ochrany pouze z legálních zdrojů a pouze v odůvodněných případech a v nezbytně nutné míře.

Vždy je také třeba uvést, je-li to možné (mj. s ohledem na charakter výkladu a zvolených prostředků výuky) jméno autora, ev. i autora překladu, název díla a pramen (odkud se cituje).

► **Za jakých podmínek mohou učitelé v hodinách nebo ve škole obecně promítat filmy?**

S odkazem na výše uvedené lze žákům či studentům promítnout film související s probíranou látkou, pokud učitel tento film zahrne do výuky a uvede jej, doprovodí nebo zakončí výkladem, tedy film promítne pouze jako doplňující součást výuky. Rozhodujícím kritériem je vždy funkčnost a účelnost, tj. aby zhlédnutí filmu nebylo pouze samoučelné. Z tohoto důvodu by se tedy nemělo jednat o promítání celých filmů, nýbrž jen nezbytných úryvků jakožto doplňků vlastní výuky. Někdy ovšem nelze promítání celých filmů zcela vyloučit, zejména s ohledem na stopáž a druh filmu (krátký film, dokumentární film).

► **Mohou studenti v rámci výuky interpretovat hudební díla nebo ztvárňovat divadelní představení, a to i na školním představení, na které má přístup širší veřejnost?**

V těchto případech se uplatní výuková licence a zároveň zákonná licence ohledně užití díla v rámci školních představení. Nesmí se tak ovšem díť za účelem přímého nebo nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu. Vstupné na takové akce je možno vybírat, ovšem pouze za účelem pokrytí nákladů. Podmínkou dále je, že v představení účinkují výlučně žáci, studenti nebo učitelé školy. Okruh osob, které mohou tvořit publikum, však není konkrétně omezen.

► **Za jakých podmínek mohou učitelé nebo studenti používat materiál chráněný autorským právem (jako jsou obrázky, články, fotografie) z internetu pro účely výuky,**

například v zadání, prezentaci nebo v prostředí digitální výuky?

Pokud jde o užití učitelem, bude se zpravidla jednat o výukovou licenci, v pracích žáků půjde o citaci. Rozsah a účel použití však musí odpovídat obecným podmínkám takových užití, stanoveným v autorském zákoně.

► **Vytvoří-li učitel výukový materiál (např. publikaci nebo materiály k rozdáni ve výuce), je tento materiál chráněn autorským právem?**

Pokud takový materiál splňuje znaky autorského díla, přísluší učiteli veškerá autorská práva. Musí se jednat ovšem o vytvoření díla mimo pracovní povinnosti učitele, jinak by se jednalo o dílo tzv. zaměstnanecké, ke kterému by vykonávala autorská majetková práva škola jakožto zaměstnavatel. Autorským právem ovšem nejsou chráněny různé samotné metody a postupy, vědecké teorie, vzorce, grafy apod.

► **Vytvoří-li student v průběhu studia v rámci nějaké umělecké dílo (např. kresbu, text, prezentaci, fotografii, videoklip), bude toto dílo chráněno autorským právem?**

Ano, pokud i zde budou splněny definiční znaky díla autorského, studentovi rovněž náleží veškerá autorská práva. Škola pak může takové dílo užívat v režimu díla školního a stejně tak i student může s tímto omezením se svým dílem nakládat sám.

Kompletní materiály byly zveřejněny na stránkách EUIPO a poté i na stránkách těchto státních institucí, které se na jejich tvorbě podílely.

JUDr. Aleš Kout, Ministerstvo kultury
(s použitím materiálů EUIPO)

1 Vlz https://euiipo.europa.eu/ohimportal/cs/web/observatory/faq-teachers-cs#faqanchor_CS. Upozornění na tento portál je i na Metodickém portálu RVP.CZ (<https://digifolio.rvp.cz/view/view.php?id=6801>), na stránkách Ministerstva

kultury (<https://www.mkcr.cz/faq-autorske-pravo-pri-vyuce-pomucka-pro-ucitele-2828.html>) a Úřadu průmyslového vlastnictví (<https://upv.gov.cz/vzdelavani/ip-pro-ucitele>).

EVROPSKÉ PRÁVO

K provedení nařízení (EU) č. 1257/2012 a č. 1260/2012 v Evropském patentovém úřadě

Tak jak se blíží okamžik, kdy bude možné poprvé požádat o udělení jednotného patentu, stává se naléhavým seznámit se nejen s Pravidly, týkajícími se jednotné patentové ochrany (UPR) a Poplatkovým řádem jednotné patentové ochrany (RFeesUPP), ale i s vysvětlujícími poznámkami k nim. Tato Pravidla provádějí nařízení (EU) č. 1257/2012 a č. 1260/2012 v Evropském patentovém úřadě.

PRVNÍ ČÁST – INSTITUCIONÁLNÍ USTANOVENÍ

První kapitola – Předmět

Pravidlo 1 Předmět

- (1) Zúčastněné členské státy tímto pověřují Evropský patentový úřad úkoly vyplývajícími z článku 9(1) Nařízení (EU) č. 1257/2012. Při provádění těchto úkolů postupuje Evropský patentový úřad podle dále uvedených pravidel a je vázán rozhodnutími Jednotného patentového soudu o žalobách podle článku 32(1)(i) Dohody o Jednotném patentovém soudu.
- (2) V případě rozporu mezi ustanoveními těchto pravidel a komunitárním právem, včetně Nařízení (EU) č. 1257/2012 a Nařízení (EU) č. 1260/2012 platí komunitární právo.

Poznámka: Čl. 142(1) EPC uvádí, že skupina smluvních států může zvláštní dohodou stanovit, že evropský patent, udělený pro tyto státy, má na jejich teritoriích jednotný charakter. Čl. 1 Nařízení (EU) č. 1257/2012 stanoví, že toto Nařízení tvoří zvláštní dohodu ve smyslu

čl. 142(1) EPC. Čl. 3(2) Nařízení (EU) č. 1257/2012 pak navíc stanoví, že evropský patent s jednotným účinkem má jednotný charakter. V souladu s čl. 142(2) EPC se proto použijí ustanovení části IX EPC.

Skupina smluvních států ve smyslu čl. 142(1) EPC může svěřit Evropskému patentovému úřadu (dále jen EPÚ) další úkoly (viz článek 143(1) EPC). V rámci EPÚ tak mohou být vytvořeny zvláštní útvary, společné pro smluvní státy skupiny, pověřené jejich prováděním (viz čl. 143(2) EPC). V souladu s těmito zásadami Pr. 1(1) definuje předmět těchto pravidel jakožto formulaci ustanovení, nezbytných k provádění úkolů svěřených EPÚ podle Nařízení (EU) č. 1257/2012 a (EU) č. 1260/2012. Tato pravidla se nazývají „Pravidla týkající se jednotné patentové ochrany“, jak vyplývá z názvu.

Pr. 1(1) uvádí, že další úkoly, stanovené v Nařízení (EU) 1257/2012, jsou těmito pravidly svěřeny EPÚ. EPÚ je při provádění těchto úkolů vázán rozhodnutími Jednotného patentového soudu o žalobách podle čl. 32(1)(i) Dohody o Jednotném patentovém soudu (dále jen Dohoda o UPC).

Pr. 1(2) garantuje, po vzoru čl. 164(2) EPC, v případě rozporu přednost komunitárního práva, včetně Nařízení č. (EU) 1257/2012 a č. 1260/2012 před ustanoveními těchto pravidel. Pokud by šel výklad těchto pravidel proti komunitárnímu právu, včetně obou Nařízení, pak taková interpretace nemůže být použita a EPÚ musí při řešení rozporu dospět k jiné, která je s komunitárním právem v souladu.

Druhá kapitola – Užší výbor správní rady

Pravidlo 2 Příslušnost a povinnosti

Užší výbor správní rady je příslušný ke změně

- (a) těchto pravidel;
 - (b) poplatkového řádu;
 - (c) jiných pravidel či rozhodnutí finanční či rozpočtové povahy;
 - (d) svého jednacího řádu.
- (1) Užší výbor zajišťuje řízení a kontrolu činností, týkajících se úkolů svěřených Evropskému patentovému úřadu v souladu s pravidlem 1(1).

Poznámka: Na své úvodní schůzce dne 20. března 2013 zúčastněné členské státy ve smyslu čl. 145(1) EPC a v souladu s čl. 9(2) Nařízení (EU) č. 1257/2012 vytvořily Užší výbor Správní rady Evropské patentové organizace.

Článek 145(2) EPC stanoví, že práva a funkce Užšího výboru Správní rady budou stanoveny skupinou smluvních států, zmíněnou v čl. 142(1) EPC.

Zúčastněné členské státy zajistí v souladu s čl. 9(2) Nařízení (EU) č. 1257/2012 soulad s uvedeným Nařízením při plnění svých mezinárodních závazků, vyplývajících z EPC, a budou v tomto smyslu spolupracovat. V roli smluvních států EPC pak navíc zúčastněné členské státy zajistí řízení a kontrolu činností, týkajících se úkolů zmíněných v čl. 9(1) Nařízení a zajistí stanovení udržovacích poplatků v souladu s čl. 12 Nařízení a distribuci těchto poplatků pak v souladu s čl. 13 Nařízení. Za tím účelem vytvoří Užší výbor Správní rady Evropské patentové organizace ve smyslu čl. 145 EPC.

Po vzoru kompetencí Správní rady, stanovených v EPC (viz čl. 33(1)(2) a 46 EPC) bude Užší výbor příslušný ke změnám těchto pravidel, Poplatkového řádu, jiných pravidel a rozhodnutí finanční a rozpočtové povahy, jakož i svého Jednacího řádu.

Odstavec (2) pak uvádí, že Užší výbor zajistí řízení a kontrolu činností týkající se úkolů svěřených EPÚ v souladu s čl. 9(2) Nařízení (EU) č. 1257/2012 a čl. 145(1) EPC.

Členství, předsednictví, hlasovací právo a veškeré další otázky týkající se řízení a fungování Užšího výboru je stanoveno v Jednacím řádu Užšího výboru.

Třetí kapitola – Funkce a pravomoci prezidenta Evropského patentového úřadu

Pravidlo 3 Funkce a pravomoci prezidenta Evropského patentového úřadu

Divize jednotné patentové ochrany, zmíněná v pravidle 4 bude řízena prezidentem Evropského patentového úřadu, který je odpovědný za její činnost Užšímu výboru Správní rady. K tomu účelu platí čl. 10(2) a (3) EPC *mutatis mutandis*.

Poznámka: Pravidlo 3 jen opakuje a upřesňuje řídicí funkci prezidenta, stanovenou v EPC: stanoví právo řídit zvláštní útvar zřízený podle čl. 143 EPC, kterým je ve skutečnosti divize jednotné patentové ochrany podle pravidla 4(1). Úkoly svěřené EPÚ podle pravidla 1(1) budou prováděny pod odpovědností této divize.

Toto pravidlo také reflektuje zásadu stanovenou v čl. 145(1) EPC, podle které je prezident EPÚ odpovědný za činnost divize jednotné patentové ochrany Užšímu výboru správní rady (viz také čl. 10(1) EPC).

V souladu s čl. 143(2) EPC pak čl. 10(2) a (3) EPC platí *mutatis mutandis*.

Prezident EPÚ tak učiní zejména vše, aby zajistil fungování divize jednotné patentové ochrany, včetně přijetí interních administrativních směrnic a informování veřejnosti (viz čl. 10(2)(a) EPC). Bude mít také možnost předkládat Užšímu výbor návrhy na změny těchto pravidel nebo rozhodnutí, které spadají do kompetence Užšího výboru (viz čl. 10(2)(c) EPC).

To pochopitelně nijak nebrání, aby návrhy Užšímu výboru v souladu s čl. 8(2) jeho Jednacího řádu předkládaly i zúčastněné členské státy. Navíc pak bude prezident předkládat Užšímu výboru výroční zprávu o činnosti (viz čl. 10(2)(e) EPC).

Pravidlo 4 Divize jednotné patentové ochrany

- (1) V rámci Evropského patentového úřadu se tímto ve smyslu čl. 143(2) EPC zřizuje divize jednotné patentové ochrany.
- (2) V souladu s pravidlem 1(1) Evropskému patentovému úřadu svěřené úkoly jsou prováděny pod odpovědností divize jednotné patentové ochrany.
- (3) Rozhodnutí divize jednotné patentové ochrany přijímá právně kvalifikovaný člen.
- (4) Prezident EPÚ může pověřit výkonem činností, které spadají do kompetence divize jednotné patentové ochrany, ale nezahrnují problémy právního charakteru, zaměstnance, kteří právně kvalifikováni nejsou.

Poznámka: Podle čl. 143(1) EPC může skupina smluvních států, která využila možnosti stanovené v čl. 142(1) EPC pověřit EPÚ dodatečnými úkoly. V souladu s čl. 143(2) EPC mohou tak být pro tuto skupinu členských států pro uskutečnění těchto úkolů zřízen v rámci EPÚ zvláštní útvary. Článek 143(2) EPC pak navíc stanoví, že řízením těchto útvarů je pověřen prezident EPÚ, a že čl. 10(2) a (3) EPC platí *mutatis mutandis*. V souladu s čl. 145(1) EPC pak na činnost zvláštních útvarů, zřízených na základě čl. 143(2) EPC dohlíží Užší výbor Správní rady.

Bude zřízen zvláštní útvar a pojmenován „divize jednotné patentové ochrany“. Tento zvláštní útvar bude odpovědný za plnění dodatečných úkolů podle čl. 9(1) Nařízení (EU) č. 1257/2012, svěřených EPÚ podle Pr. 1(1) zúčastněnými členskými státy. Útvary uvedené

v čl. 15 EPC za tyto dodatečné úkoly, ležící mimo běžný udělovací proces, odpovědný nejsou. Bylo proto nutné zřídit útvar zvláštní. Z toho bude zřejmé, že útvary pověřené postupy stanovenými v EPC, tj. rešeršní, průzkumové, odporové a právní divize, stejně jako stížnostní senáty nebudou mít ve spojitosti s jednotným patentem žádnou odpovědnost. To se týká zejména žalob proti rozhodnutím divize jednotné patentové ochrany, které bude projednávat UPC (viz čl. 32(1)(i) a 47(7) Dohody o UPC) a nikoli stížnostní senáty EPÚ.

Vzhledem k tomu, že rozhodnutí divize jednotné patentové ochrany budou mít převážně právní povahu, bude jejich projednáním pověřen jeden právně kvalifikovaný člen UPC (viz též čl. 20(2) EPC). To je také v souladu s čl. 8(6) Dohody o UPC, který stanoví, že každý ze senátů ústřední komory, jednající o žalobách podle čl. 32(1)(i) Dohody o UPC zasedá ve složení (tři) právně kvalifikovaných soudců.

Odstavec 4 umožňuje, aby prezident EPÚ pověřil výkonem jednotlivých, právně nekomplikovaných, do kompetence divize jednotné patentové ochrany spadajících úkonů právně nekvalifikované zaměstnance (úředníky přes formality), a to z podmínek určených prezidentem EPÚ, např. v případech, kdy je žádost nesporná nebo tam, kde úkol nezahrnuje složité právní otázky.

Žádnou další administrativní infrastrukturu již divize jednotné patentové ochrany nebude vyžadovat. Ve skutečnosti půjde o virtuální divize v tom smyslu, že její zaměstnance budou tvořit stávající zaměstnanci právního útvaru podle čl. 20 EPC, kteří se zabývají stejnými či podobnými úkoly jako jsou ty, za které je zodpovědná i divize jednotné patentové ochrany. Tento útvar tak bude mít dvě funkce a bude rozhodovat buď v roli divize jednotné patentové ochrany, nebo v roli právního útvaru. Využitím existující infrastruktury a zkušeností se podaří udržet i dodatečné náklady na nízké úrovni.

DRUHÁ ČÁST – POSTUPY PROVÁDĚNÉ EVROPSKÝM PATENTOVÝM ÚŘADEM PODLE NAŘÍZENÍ (EU) č. 1257/2012 a č. 1260/2012

První kapitola – Žádost o jednotný účinek

Pravidlo 5 Všeobecná ustanovení

- (1) Na žádost majitele evropského patentu Evropský patentový úřad zapíše jednotný účinek do Rejstříku jednotné patentové ochrany.
- (2) Jednotný účinek je zapsán pouze tehdy, pokud je evropský patent udělen se stejným souborem nároků pro všechny zúčastněné členské státy.

Poznámka: Odstavec (1) odráží skutečnost, že procesně je jednotná patentová ochrana podle Nařízení (EU) č. 1257/2012 získána na základě formální žádosti majitele evropského patentu, podané u EPÚ.

Odstavec (2) stanoví „podstatné“ požadavky pro získání jednotného účinku. Opírá se o znění čl. 3(1) ve spojitosti s preambulí 7 Nařízení (EU) č. 1257/2012: jednotný účinek tak může být zapsán pouze za podmínky, že evropský patent byl udělen se stejným souborem nároků pro všech 25 zúčastněných členských států, bez ohledu na to, zda tyto státy ratifikovaly Dohodu o UPC či nikoliv.

Teritoriální rozsah evropského patentu s jednotným účinkem, jehož jednotný účinek již byl zapsán v Rejstříku jednotné patentové ochrany bude muset být určen podle druhého odstavce čl. 18(2) Nařízení (EU) č. 1257/2012, tj. odkazem k datu zápisu. Zúčastněné členské státy, ve kterých má evropský patent s jednotným účinkem jednotný účinek podle druhého odstavce čl. 18(2) Nařízení (EU) č. 1257/2012 budou pro informaci uvedeny v Rejstříku jednotné patentové ochrany (viz Pr. 16(1)(g)).

Pokud některý ze dvou nezbytných požadavků, stanovených v odstavci (2) (tj. určení

všech zúčastněných členských států v uděleném evropském patentu a stejný soubor nároků pro všechny tyto členské státy) nejsou splněny, nemůže EPÚ jednotný účinek zapsat (viz čl. 3(1) a preambule 7 Nařízení (EU) č. 1257/2012).

Pro stanovení speciálního poplatku za žádost o jednotného účinku, který by představoval dodatečný formální a finanční požadavek, není v Nařízení (EU) č. 1257/2012 přímá opora, takže se s ním nepočítá. Představoval by další komplikaci při příp. částečném či úplném nezaplacení, nutnost stanovení sankce, apod.

Jednotný účinek lze požadovat v případě, kdy je evropský patent udělen více majitelům pro stejné či různé zúčastněné smluvní státy, pokud je patent pro tyto státy udělen se stejným souborem nároků. Z procesního hlediska musí být taková žádost podána prostřednictvím společného zástupce podle Pr. 151 EPC (viz Pr. 17(2), které stanoví, že se použije *mutatis mutandis* Pr. 151 EPC).

Pravidlo 6 Požadavky na žádost o jednotný účinek

- (1) Žádost o jednotný účinek musí být podána u Evropského patentového úřadu nejpozději do jednoho měsíce od zveřejnění oznámení o udělení evropského patentu v Evropském patentovém věstníku.
- (2) Žádost o jednotný účinek musí být podána písemně v jazyce řízení a musí obsahovat:
 - (a) údaje o majiteli evropského patentu, který podává žádost (dále jen žadatel), stanovené v Pr. 41, odst. 2(c) EPC;
 - (b) číslo evropského patentu, který má mít jednotný účinek;
 - (c) pokud žadatel jmenuje zástupce, údaje stanovené v Pr. 41, odst. 2(d) EPC;
 - (d) úplný překlad patentového spisu evropského patentu, jak požaduje čl. 6 odst. 1 Nařízení (EU) č. 1260/2012, tj.

- do angličtiny, pokud jazykem řízení byla franština či němčina; nebo
- do libovolného z jiných úředních jazyků Evropské unie, pokud jazykem řízení byla angličtina.

Poznámka: Pravidlo 6 stanoví formální požadavky pro získání jednotného účinku, na rozdíl od „podstatných“ požadavků, stanovených v Pr. 5(2).

Odstavec (1) stanoví v souladu s čl. 9(1)(g) Nařízení (EU) č. 1257/2012 neprodlužitelnou jednoměsíční lhůtu od oznámení o udělení evropského patentu v Evropském patentovém věstníku pro podání žádosti o jednotný účinek.

Aby se předešlo formálním nedostatkům, připraví EPÚ vhodné (elektronické) formuláře pro podání žádosti o jednotný účinek, které budou obsahovat zaškrtačací políčka upozorňující majitele patentu na všechny relevantní formální požadavky.

Pokud majitel patentu opomene podat žádost o jednotný účinek, tj. u EPÚ žádost o jednotný účinek nepodá, mohou mu být práva, pokud jde o lhůtu podle Pr. 6(1), navrácena. Žádost o navrácení práv však musí být podána během dvou měsíců od uplynutí zmíněné lhůty, analogicky jako je tomu u navrácení práv u prioritní lhůty podle čl. 87(1) EPC (viz pravidlo 22(2)), a v téže lhůtě musí být vykonán i chybějící úkon, tj. podána žádost o jednotný účinek (pravidlo 22(3)). Pokud jde o žádost o jednotný účinek podanou opožděně, tj. po uplynutí jednoměsíční lhůty podle pravidla 6(1), viz vysvětlující poznámka k pravidlu 7 dále.

Odstavec (2) stanoví jazyk, který musí být použit v souladu s čl. 9(1)(g) Nařízení (EU) č. 1257/2012, konkrétně jazyk řízení, a dále požadavek podle EPC na písemnou formu. Odstavec (2) (a) slouží k tomu, aby EPÚ mohl ověřit totožnost žadatele, tj. zda jde o majitele patentu. Číslo evropského patentu je nutné pro identifikaci patentu, kterému má být

přiznán jednotný účinek. Odstavec (2) (c) je nutný pro případ, kdy je jmenován zástupce. Odstavec (2) (d) pak stanoví přechodný požadavek na překlad podle čl. 9(1)(h) Nařízení (EU) č. 1257/2012 a čl. 6(1) Nařízení (EU) č. 1260/2012. Po uplynutí přechodné doby bude vypuštěn.

Pravidlo 7 Průzkum žádosti Evropským patentovým úřadem

- (1) Pokud jsou požadavky podle pravidla 5 odst. 2 splněny a žádost o jednotný účinek vyhovuje pravidlu 6, запиše Evropský patentový úřad jednotný účinek do Rejstříku jednotné patentové ochrany a sdělí datum zápisu žadateli.
- (2) Pokud požadavky podle pravidla 5 odst. 2 splněny nejsou nebo žádost o jednotný účinek nevyhovuje pravidlu 6 odst. 1, Evropský patentový úřad žádost zamítne.
- (3) Pokud jsou požadavky podle pravidla 5 odst. 2 splněny a žádost o jednotný účinek vyhovuje pravidlu 6 odst. 1, ale nevyhovuje požadavkům pravidla 6 odst. 2, vyzve Evropský patentový úřad žadatele, aby nedostatky ve stanovené, neprodlužitelné, jednoměsíční lhůtě odstranil. Pokud nejsou nedostatky v této lhůtě odstraněny, Evropský patentový úřad žádost zamítne.

Poznámka: Vzhledem k převažujícímu požadavku právní jistoty a jasnosti je stanovený postup při žádání a zápisu jednotného účinku co možná nejjednodušší. Zejména celková doba tohoto postupu by měla být co možná nejkratší s ohledem na to, aby veřejnost, patentové úřady, soudy (včetně UPC) a další národní orgány co možná nejdříve věděly, zda byl evropskému patentu přiznán jednotný účinek. Zúčastněné členské státy pak mají zvláštní zájem na rychlém zápisu jednotného účinku, protože musí po jeho zápisu zajistit, aby evropský patent byl na jejich teritoriu považován za neúčinný (viz čl. 4(2) Nařízení (EU) č. 1257/2012). Majitelé patentů, usilující o jednotný účinek mají na druhé straně legitimní zájem na tom,

aby měli k dispozici možnost napravit drobné formální nedostatky obsažené v žádosti a právo na slyšení podle čl. 113(1) EPC, tak jako u jiných běžných postupů upravených v EPC.

Odstavec (1) se týká případu, kdy jsou veškeré formální i věcné požadavky, stanovené v pravidle 5(2) a 6 splněny. V takovém případě může EPÚ jednotný účinek zapsat do Rejstříku jednotné patentové ochrany a sdělit majiteli patentu datum zápisu.

Odstavec (2) upravuje tři situace: (a) žádost je podána během jednoho měsíce podle pravidla 6(1) a věcné požadavky pravidla 5(2) nejsou splněny; (b) žádost je podána po uplynutí jednoměsíční lhůty podle pravidla 6(1) a věcné požadavky pravidla 5(2) splněny jsou; (c) žádost je podána po uplynutí jednoměsíční lhůty podle pravidla 6(1) a věcné požadavky pravidla 5(2) splněny nejsou. Čtvrtá možná situace, ve které majitel patentu žádost o jednotný účinek vůbec nepodá, není v odstavci (2) řešena, protože EPÚ nemůže vydat při absenci žádosti rozhodnutí o zamítnutí. Podrobněji k této situaci – viz poznámka k pravidlu 6.

V situaci (a) až (c) EPÚ žádost o jednotný účinek zamítne bez stanovení další lhůty pro odstranění nedostatků. Předtím však musí dát přihlašovatelovi příležitost k vyjádření, tj. zaslat alespoň jednu zprávu podle čl. 113(1) EPC, který je použitelný podle pravidla 20(1). V situaci (b) má žadatel možnost požádat během dvou měsíců od uplynutí jednoměsíční lhůty podle pravidla 6(1) o navrácení práv (viz pravidlo 22(2)). Procesně to znamená, že EPÚ může spolu se zamítnutím žádosti informovat majitele patentu o tom, že může ještě požádat během dvou měsíců od uplynutí jednoměsíční lhůty podle pravidla 6(1) o navrácení práv.

Odstavec (3) řeší situaci, kdy jsou jak jednoměsíční lhůta podle pravidla 6(1), tak věcné požadavky pravidla 5(2) splněny, ale žádost nespĺňuje některé formální požadavky, stanovené pravidlem 6(2). V takových případech – tak jako v jiných řízeních před EPÚ – dá EPÚ

žadatelovi příležitost tyto nedostatky v neprodlužitelné, jednoměsíční lhůtě odstranit. Pokud tak žadatel v uvedené lhůtě neučiní, nemá již žadatel možnost navrácení práv ani jinou možnost nápravy a žádost o jednotný účinek je zamítnuta (viz pravidlo 22(6)), tj. EPÚ vydá konečné rozhodnutí, které lze napadnout před UPC (viz čl. 32(1)(i) ve spojení s čl. 66 Dohody o UPC).

Druhá kapitola – Kompenzační schéma

Pravidlo 8 Definice a příjemci

- (1) Majitelé evropských patentů s jednotným účinkem, kteří podali evropskou patentovou přihlášku v úředním jazyce Evropské unie, jiném než je angličtina, franština či němčina, mají nárok na kompenzaci nákladů spojených s překladem, pokud jejich bydliště či hlavní sídlo podnikání je v členském státě Evropské unie a patří k právním nebo fyzickým osobám, definovaným v odstavci 2.
- (2) Kompenzace nákladů spojených s překladem se přiznává na žádost majiteli patentu spadajícího do jedné z následujících kategorií:
 - (a) malé a střední podniky, definované v doporučení Evropské komise ze dne 6. května 2003 č. 20003/36/EC;
 - (b) fyzické osoby; nebo
 - (c) neziskové organizace, definované v článku 2 odstavci 1(14) Nařízení (EU) č. 1290/2013, univerzity a veřejné výzkumné organizace.
- (3) V případě spolumajitelů patentu bude kompenzace přiznána pouze za předpokladu, že každý z nich je právní nebo fyzickou osobou definovanou v odstavci 2.
- (4) Pokud došlo k převodu evropské patentové přihlášky nebo evropského patentu před podáním žádosti o jednotný účinek, kompenzace bude přiznána pouze za před-

pokladu, že jak původní přihlašovatel, tak i a majitel patentu splňují podmínky uvedené v odstavcích 1 a 2.

- (5) Kompenzační schéma podle odstavce 1 platí i pro euro-PCT přihlášky původně podané u přijímacího úřadu v úředním jazyce Evropské Unie, jiném než angličtina, franština nebo němčina.

Poznámka: Kompenzace jsou podle pravidla 8(1) dostupné majitelům evropských patentů s jednotným účinkem, uděleným na základě přihlášky, kterou podali v úředním jazyce EU, jiném než je angličtina, franština či němčina (úřední jazyky EPÚ), kteří mají bydliště či sídlo v členském státě EU. Nárok na ni mají jen osoby, uvedené v odstavci 2 (a) až (c). Do kategorie mikro, malé a střední podniky (SME) patří podniky zaměstnávající méně jak 250 osob, mající roční obrát nepřevyšující 50 milionů EUR nebo roční celková účetní bilance nepřevyšuje 43 milionů EUR, a jejichž ne více jako 25% kapitálu je, přímo či nepřímo, v rukou jiné firmy, která sama o sobě není SME.

Neziskové právní organizace představují právní osoby, které ze své právní formy nevytvářejí zisk nebo mají právní či zákonnou povinnost nerozdělovat zisk svým akcionářům či individuálním členům.

Univerzity a veřejné výzkumné organizace nejsou v textech EU přímo definovány, takže podrobnosti budou obsahem budoucího sdělení EPÚ, které bude zřejmě vycházet ze změny Pr. 6 EPC a sdělení EPÚ ze dne 10. ledna 2014 (OJ EPO 2014, A23).

Pravidlo 9 Žádost o kompenzaci

- (1) Majitel evropského patentu, který hodlá usilovat o kompenzaci podle pravidla 8 musí o to požádat spolu se žádostí o jednotný účinek podle pravidla 6.
- (2) Žádost o kompenzaci nákladů spojených s překladem musí obsahovat prohlášení, že majitel evropského patentu je právní či fyzickou osobou podle pravidla 8, odstavec 2.

Poznámka: Majitelé musí podat svoji žádost o kompenzaci u EPÚ po udělení evropského patentu, a to spolu se žádostí o jednotný účinek, tj. nejpozději měsíc po zveřejnění oznámení o udělení evropského patentu v Evropském patentovém věstníku (viz pravidlo 6). Formulář žádosti o jednotný účinek bude obsahovat políčko, jehož zaškrtnutím bude žádost o kompenzaci jednoduše podána. Spolu se žádostí však musí majitel předložit i formální prohlášení, že splňuje (a původní přihlašovatel, pokud došlo ke změně majitele) podmínky podle pravidla 8. K tomu EPÚ vydá speciální formulář. I když EPÚ nežádá žádné další důkazy v tomto smyslu, může si je v případě pochybností před vyplacením kompenzace vyžádat.

Pravidlo 10 Průzkum žádosti a přiznání kompenzace

- (1) Poté co Evropský patentový úřad zapíše jednotný účinek evropského patentu do Rejstříku jednotné patentové ochrany a podrobí žádost o kompenzaci průzkumu, informuje majitele, zda žádosti bylo vyhověno či byla zamítnuta.
- (2) Poté co byla kompenzace přiznána, nemůže již být zrušena, a to i když v důsledku nastalých změněných okolností majitel nadále podmínky podle pravidla 8 nespĺňuje.
- (3) Má-li Evropský patentový úřad pochybnosti o pravdivosti prohlášení podaného podle pravidla 9 odstavce 2, vyzve majitele patentu, aby předložil důkazy, že podmínky pravidla 8 odstavce 2 splňuje. Přitom platí články 113(1) a 114 EPC.
- (4) Pokud Evropský patentový úřad zjistí, že kompenzace byla přiznána na základě nepravdivého prohlášení, vyzve majitele patentu, aby spolu s následujícím splatným udržovacím poplatkem dodatečný poplatek složený z výše vyplacené kompenzace a správního poplatku, stanoveného v Poplatkovém řádu. Pokud dodatečný poplatek není včas zaplacen, evropský patent

s jednotným účinkem podle pravidla 14 zanikne.

Poznámka: EPÚ žádost o kompenzaci podrobní průzkumu, aby se ujistil, že byla podána žádost o jednotný účinek, že spolumajitelé učinili potřebná prohlášení a že o pravdivosti prohlášení nejsou pochybnosti. Po této celkem snadné kontrole sdělí EPÚ majiteli, že kompenzace je přiznána a vyplatí ji. Kompenzaci však nelze vyplatit předtím, než dojde k zápisu evropské patentu do Rejstříku jednotné patentové ochrany. Po vyplacení kompenzace již nezáleží na tom, zda dojde k následné změně jeho statusu. V případě pochybností si EPÚ může před vyplacením kompenzace vyžádat potřebné důkazy. Pokud se po vyplacení kompenzace prokáže, že prohlášení majitele patentu nebylo pravdivé nastupuje finanční sankce spojená s placením následného udržovacího poplatku. Rozhodnutí EPÚ v řízeních o přiznání kompenzace lze napadnout u Jednotného patentového soudu.

Pravidlo 11 Výše kompenzace

Náhrada nákladů spojených s překladem je v souladu s Poplatkovým řádem jednotné patentové ochrany limitována co do maximální výše a poskytována formou paušální částky. Maximální výše je stanovena na základě průměrné délky evropského patentu a průměrných nákladů na překlad jedné stránky, s přihlédnutím k poskytnutému průměrnému snížení podle Pr. 6 EPC.

Poznámka: Maximální výše zohledňuje průměrnou délku evropského patentového spisu a průměrné náklady na překlad textu z jednoho z 21 jazyků EU, ale ne EPÚ úředních jazyků, do angličtiny, franštiny či němčiny. Výše kompenzace také bere v úvahu již poskytnuté slevy při podání a průzkumu přihlášky podle Pr. 6 EPC a článku 14 Poplatkového řádu. Výše paušální částky, stanovená v Poplatkovém řádu jednotné patentové ochrany, bude průběžně podrobována přezkumu, s ohledem na technický pokrok dosažený v oblasti strojo-

vých překladů, které povedou k nižším nákladům na překlady.

Třetí kapitola – Nabídka licence

Pravidlo 12 Prohlášení majitele patentu

- (1) Majitel evropského patentu s jednotným účinkem může podat u Evropského patentového úřadu prohlášení, že je připraven poskytnout komukoli licenci k využívání vynálezu za přiměřenou náhradu. V takovém případě se udržovací poplatky za evropský patent s jednotným účinkem, splatné po obdržení takového prohlášení, snižují; míra snížení je stanovena Poplatkovým řádem. Prohlášení je zapsáno v Rejstříku jednotné patentové ochrany.
- (2) Prohlášení podle odst. 1 může být kdykoliv vzato zpět sdělením v tomto smyslu Evropskému patentovému úřadu. Zpětvzetí nabude účinku až poté, co byla částka, o kterou byly udržovací poplatky sníženy, zaplacená Evropskému patentovému úřadu.
- (3) Prohlášení ve smyslu odst. 1 nemůže být podáno poté, co je v Rejstříku jednotné patentové ochrany zapsána výlučná licence nebo žádost o zápis takové licence je v řízení před Evropským patentovým úřadem.
- (4) Žádost o zápis výlučné licence do Rejstříku jednotné patentové ochrany je po podání prohlášení podle odst. 1 nepřípustná, ledaže je takové prohlášení vzato zpět.

Poznámka: Článek 8(1) Nařízení (EU) č. 1257/2012 stanoví, že majitel evropského patentu s jednotným účinkem může podat u EPÚ prohlášení, že je připraven poskytnout komukoli licenci k využívání vynálezu za přiměřenou náhradu. V souladu s čl. 11(3) Nařízení (EU) č. 1257/2012 se udržovací poplatky za evropský patent s jednotným účinkem, splatné po obdržení takového prohlášení, snižují. Preambule 15 Nařízení dodává, že majitel patentu by měl mít udržovací poplatky sníženy poté, co EPÚ obdrží prohlášení zmíněné v čl. 8(1) Nařízení.

Článek 9(1)(c) Nařízení (EU) č. 1257/2012 stanoví, že EPÚ je pověřen přijímáním a zápisem nabídek licencí podle čl. 8 a jejich zpětvzetím a dále licenčních závazků majitele evropského patentu s jednotným účinkem přijatých v rámci mezinárodních standardizačních orgánů.

Pravidlo 12(1) upravuje postup podání prohlášení podle čl. 8 Nařízení (EU) č. 1257/2012, přičemž stanoví, že míra snížení udržovacích poplatků bude stanovena v Poplatkovém řádu. Odstavec (2) uvádí, že prohlášení může majitel vzít v souladu s čl. 9(1)(c) Nařízení (EU) č. 1257/2012 kdykoliv zpět. Zpětvzetí však nebude účinku až poté, co byla částka, o kterou byly udržovací poplatky sníženy, zaplacená Evropskému patentovému úřadu.

Odstavec (3) upravuje případy, kdy je v Rejstříku zapsána výlučná licence. Odstavec (4) pak stanoví, že výlučnou licenci nelze poté, co bylo podáno prohlášení, zapsat, ledaže je vzato zpět.

V souladu s čl. 32(1)(h) Dohody o UPC má tento soud výlučnou působnost pokud jde o žaloby o náhradu za licence podle čl. 8 Nařízení (EU) č. 1257/2012. V případě sporu proto UPC bude muset, pokud o to požádá jedna ze smluvních stran licenční dohody, určit přiměřenou náhradu zmíněnou v čl. 8 Nařízení (EU) č. 1257/2012 a Pr. 12(1).

Čtvrtá kapitola – Udržovací poplatky

Pravidlo 13 Platba udržovacích poplatků za evropský patent s jednotným účinkem

(1) Udržovací poplatky za evropské patenty s jednotným účinkem, včetně přírážek za opožděnou platbu, se platí Evropskému patentovému úřadu. Tyto poplatky jsou splatné za roky následující po roce, ve kterém bylo v Evropském patentovém věstníku zveřejněno oznámení o udělení evropského patentu, kterému byl přiznán jednotný účinek.

(2) Udržovací poplatek za evropský patent s jednotným účinkem za následující rok je splatný k poslednímu dni měsíce, do kterého spadá výročí data podání evropské patentové přihlášky, která vedla k evropskému patentu s jednotným účinkem. Udržovací poplatky nelze platně uhradit dříve jak tři měsíce před datem jejich splatnosti.

(3) Pokud není udržovací poplatek zaplacen včas, může být ještě zaplacen během šesti měsíců po datu splatnosti s tím, že v téže lhůtě musí být uhrazena i přírážka.

(4) Udržovací poplatek za evropský patent s jednotným účinkem, jehož splatnost podle odstavce (2) spadá do období tří měsíců od doručení zprávy podle pravidla 7(1) lze zaplatit během této lhůty bez přírážky podle odstavce (3).

(5) Udržovací poplatek za evropský patent s jednotným účinkem, jehož splatnost podle odstavce (2) spadá do období od data zveřejnění oznámení o udělení evropského patentu v Evropském patentovém věstníku až do a včetně data doručení zprávy podle pravidla 7(1) je splatný k tomuto pozdějšímu datu. Tento poplatek může být zaplacen během tří měsíců od tohoto pozdějšího data bez přírážky podle odstavce (3).

(6) Pravidlo 51 odst. 4 a 5 EPC platí *mutatis mutandis*.

Poznámka: V souladu s čl. 9(1)(e) a 11 Nařízení (EU) č. 1257/2012 stanoví odst. (1) povinnost platit za evropský patent s jednotným účinkem EPÚ udržovací poplatky, spolu s příp. přírážkami za opožděnou platbu, přičemž výši těchto poplatků stanoví Poplatkový řád. Udržovací poplatky za evropský patent s jednotným účinkem se platí za roky následující po roce, ve kterém bylo v Evropském patentovém věstníku zveřejněno oznámení o udělení evropského patentu, kterému byl posléze přiznán jednotný účinek (viz také čl. 141(1) EPC).

Odstavec (2) stanoví datum splatnosti udržovacích poplatků skoro identicky, jako je tomu v Pr. 51(1) EPC. Odstavec (3) odpovídá plně Pr. 51(2) EPC, který poskytuje dodatečnou lhůtu šesti měsíců v případě, kdy udržovací poplatky nejsou zaplacený k datu splatnosti. Odstavce (4) a (5) stanoví pro platbu prvního udržovacího poplatku zvláštní tříměsíční ochrannou lhůtu s ohledem na postup u žádosti o jednotný účinek.

Pokud není udržovací poplatek zaplacen včas, EPÚ informuje majitele evropského patentu s jednotným účinkem (obdobně jako je tomu u udržovacích poplatků za evropskou patentovou přihlášku podle čl. 86 EPC) co možná nejdříve o možnosti jeho dodatečného zaplacení včetně přírážky během šesti měsíců po datu splatnosti, s tím, že tato dodatečná lhůtu již začala běžet.

Pokud není udržovací poplatek zaplacen ani v této dodatečné lhůtě, EPÚ vydá zprávu podle Pr. 112(1) EPC (které podle Pr. 20(2)(d) platí *mutatis mutandis*), ve které majitele evropského patentu s jednotným účinkem informuje o ztrátě práv. Tato zpráva není rozhodnutím ve smyslu čl. 32(1)(i) Dohody o UPC, takže ji nelze napadnout před UPC. Nezaplacení udržovacího poplatku během dodatečné šestiměsíční lhůty lze napravit pouze využitím institutu navrácení práv podle Pr. 22.

Pokud by pak ke ztrátě práv došlo nesprávným posouzením ze strany EPÚ, lze požádat o přezkum tohoto posouzení formou žádosti o vydání rozhodnutí podle Pr. 112(2) EPC (*mutatis mutandis*). Proti takovému rozhodnutí pak již žaloba k UPC přípustná je.

Při počítání lhůt se postupuje podle Pr. 131 a 134 EPC (viz Pr. 20(2)(g)), tj. v souladu s praxí EPÚ. Pokud datum splatnosti spadá do data, kdy EPÚ ve smyslu Pr. 134(1) EPC nepřijímá poštu (které se podle Pr. 20(2)(g) použije *mutatis mutandis*) datum splatnosti se nemění, protože netvoří lhůtu, kterou lze prodloužit. Namísto toho se posledním dnem pro platné

zaplacení posouvá na první následující pracovní den.

Šestiměsíční dodatečná lhůta podle Pr. 13(3) začíná běžet posledním dnem v měsíci podle Pr. 13(2), i když EPÚ v tento den nepřijímá poštu z důvodu svátků, přerušeni poštovního styku či stávky. Přitom se však pro stanovení konce šestiměsíční lhůty použije Pr. 134(1) EPC, tj. posunutí posledního dne pro platné zaplacení na první následující pracovní den.

Čl. 9(1)(e) Nařízení (EU) č. 1257/2012 stanoví, že EPÚ při vybírání a správě udržovacích poplatků, jakož i přírážek za jejich opožděnou úhradu provádí tyto úkoly v souladu s interními pravidly EPÚ. Účelem toho je plný soulad mezi postupy EPÚ týkajícími se evropských patentových přihlášek a evropských patentů na straně jedné a postupy týkajícími se evropských patentů s jednotným účinkem na straně druhé. Při počítání dodatečné lhůty podle Pr. 13(3) (který odpovídá Pr. 51(2) EPC) se budou aplikovat interní pravidla EPÚ, tak jak vyplývají z rozhodnutí právního stížnostního senátu J 4/91 (viz OJ 1992,402). I když se tak použitý způsob liší od postupů popsanych v Nařízení (EEC, EURATOM) č. 1182/71, určujícího pravidla pro počítání období, dat a lhůt, není to v rozporu se shora uvedeným Nařízením, neboť tato odlišnost výslovně stanoví ve své preambuli. Šestiměsíční lhůta pro platbu udržovacího poplatku s přírážkou tak uplyne poslední den šestého měsíce po datu splatnosti (v souladu s Pr. 13(2)) a nikoli tak v den, který svým číslem odpovídá datu splatnosti (viz Pr. 131(4) EPC, které platí podle Pr. 20(2)(g) *mutatis mutandis*). Počítání se tak provádí vždy od posledního dne měsíce do posledního dne měsíce (de ultimo ad ultimo). Jestliže je tak datem splatnosti 28. únor, potom koncem šestiměsíční lhůty bude 31. srpen a nikoli 28. srpen.

Důsledkem nezaplacení udržovacího poplatku, a popř. i přírážky je zánik evropského patentu s jednotným účinkem podle čl. 11(2) Nařízení (EU) č. 1257/2012 (viz Pr. 14(1)(b)). Zánik nabývá účinnosti zpětně k datu splatnosti.

Odstavec 4 je svým obsahem obdobný čl. 141(2) EPC, ale prodlužuje dvouměsíční ochrannou lhůtu na tříměsíční. Udržovací poplatky za evropský patent s jednotným účinkem, jehož splatnost podle odstavce (2) spadá do období tří měsíců od doručení zprávy podle pravidla 7(1) lze zaplatit během této lhůty bez přírážky podle odstavce (3). Pokud UPC rozhodnutí EPÚ zruší a nařídí jednotný účinek zapsat, EPÚ vydá majiteli patentu zprávu podle pravidla 7(1), ve které ho informuje o datu zápisu jednotného účinku do Rejstříku jednotné patentové ochrany. Současně začne běžet tříměsíční lhůta k zaplacení udržovacího poplatku bez přírážky. Běh šestiměsíční lhůty podle Pr. 13(3) tím není dotčen: začíná běžet od data splatnosti. Pravidlo 13(4) tak má pouze ten účinek, že není třeba platit přírážku, pokud k zaplacení udržovacího poplatku v tříměsíční ochranné lhůtě.

Odstavec 5 řeší případ, kdy splatnost udržovacího poplatku nastane po udělení evropského patentu, ale před zápisem jednotného účinku. To by mohlo nastat ve výjimečných případech, kdy by řízení o zápisu jednotného účinku trvalo příliš dlouho, např. při žádosti o navrácení práv nebo při zapojení UPC. Pokud toto řízení povede k zápisu jednotného účinku, nabude evropský patent s jednotným účinkem účinnosti v souladu s čl. 4(1) Nařízení (EU) č. 1257/2012 zpětně k datu zveřejnění oznámení o udělení evropského patentu v Evropském patentovém věstníku. Udržovací poplatek za evropský patent s jednotným účinkem, jehož splatnost by spadla díky retroaktivnímu účinku podle čl. 4(1) Nařízení (EU) č. 1257/2012 v souladu s odst. 2 do období od data zveřejnění oznámení o udělení evropského patentu v Evropském patentovém věstníku až do a včetně data doručení zprávy podle Pr. 7(1) nebo doručení rozhodnutí UPC příznávajícího jednotný účinek je splatný k tomuto pozdějšímu datu. Tento poplatek a jakýkoli udržovací poplatek splatný během čtyř měsíců od tohoto pozdějšího data může být ještě zapla-

cen během čtyř měsíců od tohoto pozdějšího data bez přírážky. Takže, analogicky jako u Pr. 51(4) a (5) EPC, které se použije *mutatis mutandis*, lze udržovací poplatky ještě podle Pr. 13(3) zaplatit během dodatečné šestiměsíční lhůtě, počítáno od data zápisu jednotného účinku do Rejstříku jednotné patentové ochrany.

Odstavec (6) pak stanoví, že Pr. 51(4) a (5) EPC se použijí *mutatis mutandis*. Pravidlo 51(4) EPC se týká případu, kdy evropský patent s jednotným účinkem zanikne z důvodu nezaplacení udržovacího poplatku a žádost o navrácení práv byla úspěšná. Pravidlo 51(5) EPC pak řeší analogickou situaci, kdy žádost o revizi či obnovu řízení podle čl. 81 Dohody o UPC byla úspěšná.

Pátá kapitola – Zánik

Pravidlo 14 Zánik

- (1) Evropský patent s jednotným účinkem zanikne:
 - (a) 20 let od data podání evropské patentové přihlášky;
 - (b) pokud nebyl udržovací poplatek, popř. spolu s přírážkou zaplacen včas.
- (2) Zánik evropského patentu s jednotným účinkem pro včasné nezaplacení udržovacího poplatku, popř. s přírážkou se považuje za nastalý k datu splatnosti udržovacího poplatku.

Poznámka: Pravidlo shrnuje situace, za kterých dojde k zániku evropského patentu s jednotným účinkem. Odstavec (1)(a) kopíruje čl. 63(1) EPC, který stanoví, že evropský patent platí 20 let od data podání přihlášky. Odstavec (1)(b) pak stanovuje zánik pro včasné nezaplacení udržovacího poplatku, popř. i přírážky (viz čl. 11(2) Nařízení (EU) č. 1257/2012).

Odstavec (2) pak definuje účinnost zániku při nezaplacení poplatku podle (b), a to zpětně k datu splatnosti udržovacího poplatku.

TŘETÍ ČÁST – INFORMOVÁNÍ VEŘEJNOSTI

První kapitola – Rejstřík jednotné patentové ochrany

Pravidlo 15 Zřízení Rejstříku jednotné patentové ochrany

- (1) Rejstřík jednotné patentové ochrany zmíněný v čl. 9 odst. 1(b) Nařízení (EU) č. 1257/2012 se zřizuje jako zvláštní část Evropského patentového rejstříku, vedeného Evropským patentovým úřadem podle čl. 127 EPC.
- (2) Zápis od Rejstříku jednotné patentové ochrany se provádí ve třech úředních jazycích Evropského patentového úřadu. V pochybnostech se za autentický považuje zápis v jazyce řízení.

Poznámka: viz vysvětlující poznámky pod pravidlem 16.

Pravidlo 16 Zápis do Rejstříku jednotné patentové ochrany

(1) Rejstřík jednotné patentové ochrany obsahuje následující údaje:

- (a) datum zveřejnění oznámení o udělení evropského patentu;
- (b) datum podání žádosti o jednotný účinek evropského patentu;
- (c) údaje o zástupci majitele patentu stanovené v Pr. 41 odst. 2(d) EPC; v případě více zástupců pak pouze údaje o zástupci jmenovaném jako první, doplněné slovy „a další“ a v případě asociace ve smyslu Pr. 152 odst. 11 EPC pak pouze jméno a adresu asociace;
- (d) datum a smysl rozhodnutí ve věci zápisu jednotného účinku evropskému patentu;
- (e) datum zápisu jednotného účinku evropského patentu;
- (f) datum účinnosti evropského patentu s jednotným účinkem v souladu s čl. 4 odst. 1 Nařízení (EU) č. 1257/2012;

- (g) zúčastněné členské státy, ve kterých má evropský patent s jednotným účinkem v souladu s čl. Nařízení (EU) č. 1257/2012 účinky;
- (h) údaje o majiteli evropského patentu s jednotným účinkem stanovené v Pr. 41 odst. 2(c) EPC;
- (i) jméno, příjmení, země a místo bydliště jmenované přihlašovatelem či majitelem patentu, pokud se tohoto práva být jmenován podle Pr. 20 odst. 1 EPC nevzdal.
- (j) práva a převod těchto práv, týkajících se evropského patentu s jednotným účinkem, pokud stávající pravidla stanoví, že mají být na žádost zainteresované strany zapsány.
- (k) licenční závazky učiněné majitelem evropského patentu s jednotným účinkem u mezinárodních standardizačních orgánů v souladu s čl. 9 odst. 1(c) Nařízení (EU) č. 1257/2012, pokud o jejich zápis majitel požádá;
- (l) datum podání a datum zpětvzetí prohlášení ve smyslu pravidla 12;
- (m) datum zániku evropského patentu s jednotným účinkem;
- (n) údaje o platbě udržovacích poplatků za evropský patent s jednotným účinkem, včetně příp. platby přírážky podle pravidla 13(3);
- (o) informace sdělená Evropskému patentovému úřadu, týkající se řízení před Jednotným patentovým soudem;
- (p) informace sdělená Evropskému patentovému úřadu národními úřady, soudy a jinými kompetentními orgány zúčastněných členských států;
- (q) datum a smysl rozhodnutí ve věci platnosti evropského patentu s jednotným účinkem vydaného Jednotným patentovým soudem;

- (r) datum obdržení žádosti o navrácení práv;
 - (s) zamítnutí žádosti o navrácení práv;
 - (t) datum navrácení práv;
 - (u) data přerušeni a obnovení řízení;
 - (v) datum vydání, datum skončení platnosti a smysl rozhodnutí o platnosti dodatečného ochranného osvědčení pro produkt chráněný evropským patentem s jednotným účinkem, jakož i zúčastněný členský stát, který ho vydal;
 - (w) informace týkající se místa podnikání přihlašovatele k datu podání žádosti o evropský patent podle článku 7 odst. 1(b) Nařízení (EU) č. 1257/2012, poskytnutou majitelem evropského patentu spolu se žádostí o jednotný účinek podle Pravidla 6.
 - (x) informace, týkající se bydliště či hlavního sídla podnikání přihlašovatele k datu podání žádosti o evropský patent podle článku 7 odst. 1(a) Nařízení (EU) č. 1257/2012.
- (2) President Evropského patentového úřadu může rozhodnout, že do Rejstříku jednotné patentové ochrany budou zapisovány i další údaje než ty, uvedené v odst. 1.

Poznámka: Rejstřík jednotné patentové ochrany musí obsahovat všechny údaje výslovně uvedené v Nařízení (EU) č. 1257/2012, zejména údaj, že došlo a ke kterému datu k zápisu jednotného účinku. Protože však seznam údajů, uvedený v Nařízení (EU) č. 1257/2012 není zdaleka vyčerpávající, budou další, do Rejstříku jednotné patentové ochrany zapisované údaje stanoveny dodatečně, obdobně, jak je tomu v Pr. 143(1) EPC.

Nařízení (EU) č. 1257/2012 nemá ustanovení pokud jde o postup při zápisu převodů, licencí (včetně nucených), dalších práv včetně prostředků exekuce, zejména pokud jde o náležitosti žádosti, dokladů a správního poplatku.

Pro zápis do Rejstříku jednotné patentové ochrany se proto použijí *mutatis mutandis* Pr. 22 až 24 EPC (viz Pr. 20(2)(b)). Tím je zajištěn plný soulad s dosavadní praxí v EPÚ. Pravidlo 16(1)(j) proto stanoví, že práva a převod takových práv týkajících se evropského patentu s jednotným účinkem budou zapsány tehdy, kdy stávající pravidla (které zahrnují Pr. 22 až 24 aplikovaná *mutatis mutandis* v souladu s Pr. 20(2))b) stanoví, že mají být zapsána na žádost zainteresované strany. Pravidla 16(1)(j) a 20(2)(b) musí být interpretována široce, aby se tak umožnilo do Rejstříku jednotné patentové ochrany zapsat všechny typy národních práv a právních prostředků exekuce.

Evropský patent s jednotným účinkem lze převést pouze ve vztahu ke všem zúčastněným členským státům (čl. 3(2) Nařízení (EU) č. 1257/2012). Převod evropského patentu s jednotným účinkem je zapsán do Rejstříku jednotné patentové ochrany na žádost zainteresované strany a po předložení dokumentů, které EPÚ přesvědčí o tom, že k převodu došlo. Žádost je považována za podanou až po zaplacení předepsaného správního poplatku (Pr. 22(1) a (2) EPC). K průkazu převodu jsou přípustné jakékoliv vhodné písemné důkazy. Pokud originální dokument není v jednom z úředních jazyků EPÚ, může EPÚ požadovat předložení ověřeného překladu do jednoho z těchto jazyků. K ověření převodu je postačující i prohlášení podepsané oběma stranami. Shora uvedené zásady o standardech důkazu platí také pro zápis licencí a věcných práv. Zápis právních prostředků exekuce však vyžaduje podání originálu či kopie samotného dokumentu.

Pokud jsou předloženy důkazy nedostačující, sdělí to EPÚ žadateli o zápisu převodu a vyzve ho, aby zjištěné nedostatky odstranil. Pokud žádost požadavkům Pr. 22(1) vyhovuje, zápis je proveden s datem, kdy byla žádost, požadované důkazy nebo poplatky doručeny EPÚ, podle posledního data z nich. Příslušným útvarem pro rozhodnutí o zápisy do Rejstříku

jednotné patentové ochrany je Divize jednotné patentové ochrany.

K evropskému patentu s jednotným účinkem lze udělit licenci pro celé či část teritoria zúčastněných členských států (článek 3(2) Nařízení (EU) č. 1257/2012. Může být také pro všechny zúčastněné státy předmětem věcných práv a právních prostředků exekuce (viz článek 7 Nařízení (EU) č. 1257/2012). Nucené licence k evropským patentům s jednotným účinkem se, pokud jde o jejich teritoriální rozsah, řídí právem zúčastněných členských států (viz Preambule 10 Nařízení (EU) č. 1257/2012). Pravidlo 22(1) a (2) EPC platí též pro zápis udělení, založení či převod takových práv a právních prostředků exekuce týkajících se evropského patentu s jednotným účinkem. (viz Pravidlo 23(2) EPC).

licence bude zapsána v Rejstříku jednotné patentové ochrany jako licence výlučná, pokud to budou poskytovatel a nabyvatel licence požadovat. licence bude zapsána jako sub-licence, pokud bude poskytnuta nositelem licence jehož licence je zapsána v Rejstříku jednotné patentové ochrany (viz Pr. 24(a) a (b) EPC). Viz poznámky ke standardům důkazu..

Na žádost a po zaplacení předepsaného správního poplatku budou zapsané licence a jiná práva – po předložení dokumentů přesvědčujících EPÚ, že práva zanikla nebo byla prohlášena za neplatná nebo na základě prohlášení majitele práva, že s výmazem souhlasí – vymazána (Pravidlo 23(2) EPC).

V souladu s článkem 9(1)(c) Nařízení (EU) č. 1257/2012 zúčastněné členské státy svěřily EPÚ úkol přijímat a zapisovat licenční závazky majitele evropské patentu s jednotným účinkem vůči mezinárodním standardizačním orgánům.

Zveřejňováním licenčních závazků v Rejstříku jednotné patentové ochrany poskytuje stranám zainteresovaným na zavedení určitých standardů přehled o číslu patentu, patentových nárocích, majiteli pro uzavření

licence a licenčním závazku. To může usnadnit bilaterální licenční jednání, nezbytné pro úspěšné rozšíření a přijetí standardu a poskytnutí záruk, že patentované technologie budou dostupné stranám, které o licenci požádají.

Může tak být v zájmu majitele pro standard podstatného patentu, aby jeho licenční závazek byl zveřejněn nejen standardizační asociací, ale také v Rejstříku jednotné patentové ochrany. Zápis licenčního závazku v rejstříku je dobrovolný, bez poplatků a je proveden pouze na výslovnou žádost majitele patentu (viz Pravidlo 16(1)(k)). Jaká přesná informace má být podána majitelem patentu pro účely zápisu licenčního závazku učiněného u evropských a mezinárodních standardizačních orgánů bude dodatečně zveřejněna EPÚ.

Poté, co bude licence majitelem evropského patentu s jednotným účinkem, jakožto licenční závazek poskytnuta, může být tato licence zapsána do Rejstříku jednotné patentové ochrany.

Z důvodu efektivity pak odstavec 2 tohoto pravidla zmocňuje presidenta Evropského patentového úřadu k tomu, aby se do Rejstříku jednotné patentové ochrany zapisovaly i další údaje (obdoba Pr. 143(2) EPC). To ovšem neznamená, že by údaje, uvedené v odstavci 1 směly být presidentem pozměněny či vypuštěny.

Druhá kapitola – Publikace

Pravidlo 17 Evropský patentový věstník a Úřední list Evropského patentového úřadu

- (1) Evropský patentový věstník, zmíněný v čl. 129(a) EPC, zahrnuje ve zvláštní části údaje, jejichž zveřejnění ukládají tato pravidla, předseda Užšího výboru nebo prezident Evropského patentového úřadu.
- (2) Úřední list zmíněný v čl. 129(b) EPC zahrnuje ve zvláštní části sdělení a informace obecného charakteru vydané Užším vý-

borem nebo presidentem Evropského patentového úřadu, jakož i další informace relevantní pro provádění jednotné patentové ochrany.

Poznámka: Článek 129(a) EPC stanoví, že EPÚ vydává periodicky Evropský patentový věstník, obsahující údaje, jejichž zveřejnění ukládá EPC, Prováděcí předpis k EPC, předseda Užšího výboru nebo prezident EPÚ.

Článek 129(a) EPC se o těchto pravidlech pochopitelně nezmiňuje, takže je nezbytné zvláštní ustanovení, které na něj výslovně odkazují a zajišťují tak zveřejňování všech údajů stanovených v těchto pravidlech v Evropském patentovém věstníku (který obsahuje bibliografické údaje, jakož i údaje stanovené v Pr. 143 EPC). Stejně jako je tomu v případě Rejstříku jednotné patentové ochrany a u nahlížení do spisu, je účelné mít v Evropském patentovém věstníku jednu kapitolu věnovanou zápisům, týkajících se evropských patentů s jednotným účinkem.

Protože Užší výbor a prezident EPÚ budou vydávat rozhodnutí týkající se jednotné patentové ochrany, budou příslušné texty zveřejňovány ve zvláštní kapitole Úředního listu EPÚ (OJ EPO).

Pravidlo 18 Uveřejnění překladů

Prezident Evropského patentového úřadu stanoví formu uveřejnění překladů zmíněných v pravidle 6 odst. 2(d) a údaje, které mají být zveřejněny.

Poznámka: Po přechodnou dobu, maximálně 12 let, počínaje od data použitelnosti Nařízení (EU) č. 1260/2012 bude nutno k žádosti o jednotný účinek přikládat i překlad patentového spisu v souladu s čl. 6 tohoto Nařízení.

Podle čl. 6(2) Nařízení (EU) č. 1260/2012 a v souladu s čl. 9 Nařízení (EU) č. 1257/2012 pověří zúčastněné členské státy ve smyslu čl. 143 EPC EPÚ úkolem zveřejňovat překlady podle uvedené v odstavci 1, a to co možná nejdříve po datu podání žádosti o jednotný

účinek. Text těchto překladů nemá žádnou právní hodnotu a slouží výhradně pro informační účely.

Překlady budou zveřejňovány pouze v elektronické podobě. Vhodnou formu elektronického zveřejňování stanoví Prezident EPÚ. Takovou formou může být začlenění překladů ve veřejné části spisu evropského patentu s jednotným účinkem, do které bude možno nahlížet online.

Pravidlo 19 Zařazení rozhodnutí Jednotného patentového soudu do spisů

EPÚ zařadí vyhotovení každého z rozhodnutí obdrženého od Jednotného patentového soudu, týkajícího se evropských patentů s jednotným účinkem, včetně rozhodnutí zmíněných v pravidle 1, do spisů týkajících se evropského patentu s jednotným účinkem, kde budou přístupné k nahlédnutí online.

Poznámka: Pro účely informování veřejnosti budou rozhodnutí vydané Jednotným patentovým soudem zařazeny do spisů, týkajících se evropského patentu s jednotným účinkem, kde budou přístupné k nahlédnutí online.

Pravidlo 19 má formu blanket clause a umožňuje zařadit do spisu jakékoliv rozhodnutí týkající se evropského patentu s jednotným účinkem, včetně těch, zmíněných v Pravidle 1 (tj. rozhodnutí vydaná soudem o žalobách podle článku 32 odst. 1(i) Dohody o Jednotném patentovém soudu). Na základě tohoto rámce může být jakékoliv rozhodnutí soudu zařazeno do spisů v EPÚ v souladu s Dohodou o Jednotném patentovém soudu a Jednacím řádem tohoto soudu.

Tak např. článek 65(5) Dohody o Jednotném patentovém soudu stanoví, že pokud soud konečným rozhodnutím zruší patent, v plném či částečném rozsahu, zašle vyhotovení tohoto rozhodnutí EPÚ, který je zařadí do spisů týkajících se evropského patentu s jednotným účinkem, bez toho, že by v případě částečného zrušení vydával nový patentový spis.

ČTVRTÁ ČÁST – SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

Pravidlo 20 Společná ustanovení týkající se řízení

- (1) Následující ustanovení EPC, v pozměněném znění, platí *mutatis mutandis*: čl. 14, odst. 1, 3 a 7; čl. 113, odst. 1; čl. 114, 119, 125; čl. 128, odst. 4; čl. 131, 133 a 134 odst. 1, 5 a 8 EPC.
- (2) Následující ustanovení prováděcího předpisu EPC, v pozměněném znění, platí *mutatis mutandis*:
 - (a) Pr. 1, 2; ledaže je v Pr. 3 odst. 1 první větě stanoveno jinak; Pr. 3 odst. 3; Pr. 4 a 5;
 - (b) Pr. 22 až 24;
 - (c) Pr. 50, odst. 2 a 3;
 - (d) Pr. 111, odst. 1; Pr. 112 a 113;
 - (e) Pr. 115; Pr. 116 odst. 1; Pr. 117 až 124;
 - (f) Pr. 125 až 130;
 - (g) Pr. 131; Pr. 133, odst. 1 s výhradou ustanovení, že dokument, kterého se ustanovení týká byl obdrženo nejpozději jeden měsíc po uplynutí lhůty; Pr. 134;
 - (h) Pr. 139, první věta a Pr. 140;
 - (i) Pr. 142;
 - (j) Pr. 144 až 147;
 - (k) Pr. 148 až 150;
 - (l) Pr. 151 až 153.
- (3) Při použití ustanovení použitelných podle odstavců 1 a 2 *mutatis mutandis* se pod „Smluvními státy“ rozumí smluvní státy EPC, s výjimkou článku 125 EPC, který se týká zúčastněných členských států.

Poznámka: Nařízení (EU) č. 1257/2012 stanoví, že zúčastněné členské státy pověří EPÚ ve smyslu čl. 143 EPC některými dodatečnými úkoly, které budou prováděny v souladu s „interními pravidly“ EPÚ. Z důvodu jasnosti a určitosti, tj. právní jistoty, a protože ne všechna

procesní pravidla EPC jsou pro stávající text podstatná, se proto definuje seznam procesních pravidel EPC (jak z EPC, tak i jejího prováděcího předpisu), která se použijí pro účely těchto pravidel.

Zvolená legislativní technika, tj. dynamický odkaz na příslušné ustanovení EPC umožňuje automatický soulad se současnými postupy a praxí v EPÚ. Dynamické odkazy pak zajišťují, že i v případě budoucích změn procesních pravidel, přijatých správní radou EPC, budou tyto přímo aplikovatelné i pro účely těchto pravidel, bez jinak nezbytné akce Užšího výboru.

Jazykový režim: Článek 14(1) EPC stanoví úřední jazyky EPÚ a čl. 14(3) EPC definuje pojem „jazyk řízení“. Jak uvádí Pr. 20(1), obě tato ustanovení jsou aplikovatelná. Žádost o jednotný účinek musí však být podána v jazyce řízení (viz čl. 9(1)(g) Nařízení (EU) č. 1257/2012 a Pr. 6(2)). To je odlišnost od režimu podle EPC, kde lze v písemném řízení použít v zásadě kterýkoliv ze tří úředních jazyků EPÚ (viz Pr. 3(1) EPC. Pokud tak není stanoveno jinak, platí Pr. 3(1) první věta EPC (stejně jako Pr. 3(3) EPC) *mutatis mutandis*. V důsledku toho může účastník řízení v písemném řízení před EPÚ použít jakýkoliv z úředních jazyků EPÚ s výjimkou samotné žádosti o jednotný účinek, který musí být podán v jazyce řízení. Uživatelé v praxi vyplní v případě žádosti o jednotný účinek, příslušný formulář, který mj. bude obsahovat žádost ve třech úředních jazycích EPÚ.

Aby se předešlo protahování jednoduchého postupu při žádosti o jednotný účinek, nejsou ustanovení EPC, umožňující předložit dokumenty ve lhůtě v neúředním jazyce EPÚ a v další jednoměsíční lhůtě dodat jejich překlad, použitelná (čl. 14(4) EPC; Pr. 3(1), druhá věta, EPC; a Pr. 6(2) EPC). Nebude tak např. v praxi možné podat žádost o navrácení práv v přípustném neúředním jazyce EPÚ a podat v jednoměsíční lhůtě její překlad (jiná situace je v řízení, která se řídí EPC). Tato možnost je

však u žádostí o navrácení práv či v reakcích na výzvu EPÚ k odstranění nedostatků v určité lhůtě prakticky nevyužívaná.

Nahlížení do spisu a vytváření, udržování a uchovávání spisů: Dokumenty týkající se postupu zápisu jednotného účinku evropského patentu budou přístupné formou nahlížení do spisu. Dokumenty, týkající se evropských patentů s jednotným účinkem proto budou tvořit zvláštní část existujícího elektronického spisu. Za tím účelem bude *mutatis mutandis* použitelný pro evropské patenty s jednotným účinkem čl. 128(4) EPC. Do spisů, týkajících se evropských patentů s jednotným účinkem tak bude možno na žádost nahlížet, s výhradou postupů a omezení stanovených v Pr. 144 až 146 EPC, které budou použitelné rovněž *mutatis mutandis*. Při vytváření, udržování a uchovávání spisů se bude postupovat podle Pr. 147 EPC *mutatis mutandis*.

Zastupování: Články 133 a 134 odst. 1, 5 a 8 EPC, jakož i Pr. 151 až 153 platí *mutatis mutandis*. Jinými slovy bude aplikován prakticky nezměněný režim, platný v EPÚ, s výjimkou některých ustanovení na seznamu evropských patentových zástupců, které v tomto kontextu není relevantní.

Ústní jednání a provádění důkazů, doručování, lhůty: Část VII, Kapitola III (ústní jednání a provádění důkazů) a IV (doručování) Prováděcího předpisu k EPC se použije *mutatis mutandis*. Fundamentální právo na ústní jednání je stanoveno v pravidle 21. Pokud jde o počítání lhůt, použije se *mutatis mutandis* Pr. 131 EPC. Z důvodu právní jistoty a udržení co nejkratší doby trvání postupu zápisu jednotného účinku jsou však některé lhůty oproti lhůtám v EPC kratší: Pravidlo 20(4) přebírá podstatu Pr. 132 EPC, nicméně zkracuje minimální dobu na jeden měsíc namísto dvou. Důvod pro toto zkrácení je ten, že postup při zápisu jednotného účinku se výrazně liší od udělovacího postupu patentu, neboť se výlučně týká naplnění čistě formálních požadavků. Obsah

Pr. 133(1) EPC je uveden samostatně v pravidle 20(1)(g) s tím, že dokument v něm zmíněný musí být obdržán nejpozději po uplynutí příslušné lhůty. Tato musí být v souladu s jednotným účinkem, neboť hlavní dokumenty, které musí být v EPÚ podány jsou žádost o jednotný účinek a překlady.

Pravidlo 21 Ústní jednání

- (1) Ústní jednání se koná buď z podnětu Evropského patentového úřadu pokud to považuje za účelné nebo na žádost účastníka řízení. Evropský patentový úřad však může žádost o další ústní jednání odmítnout, pokud jsou jak předmět řízení, tak i účastníci řízení stejní.
- (2) Ústní jednání se koná před Divizí jednotné patentové ochrany na žádost majitele evropského patentu v řízení, týkající se žádosti o jednotný účinek, pouze tehdy, pokud to Divize jednotné patentové ochrany považuje za účelné.
- (3) Ústní jednání před Divizí jednotné patentové ochrany je neveřejné.

Poznámka: Řízení o zápisu jednotného účinku by mělo být co nejrychlejší z důvodu právní jistoty. Ústní jednání na žádost majitele, v případě, kdy EPÚ hodlá žádost o jednotný účinek zamítnout by významně toto řízení prodloužilo a prodražilo, přičemž by zpravidla ani nevedlo k vyjasnění situace, protože možné formální nedostatky obvykle stejně nelze odstranit (viz pravidla 5 a 6). Ústní jednání v jiných řízeních, jako je řízení o navrácení práv při nedodržení lhůt při placení udržovacích poplatků či lhůty pro podání žádosti o jednotný účinek nejsou nijak omezeny a bude se konat na žádost v souladu s odstavcem 1.

Pravidlo 22 Navrácení práv

- (1) Majiteli evropského patentu nebo evropského patentu s jednotným účinkem, který navzdory veškeré náležitě péči nebyl za daných okolností schopen dodržet vůči

Evropskému úřadu lhůtu budou jeho práva na žádost navrácena, pokud nedodržení této lhůty má za přímý důsledek zánik evropského patentu s jednotným účinkem na základě pravidla 14 odst. 1(b) stávajících pravidel nebo ztrátu jiných práv či prostředků nápravy.

- (2) Žádost o navrácení práv podle odst. 1 musí být podána písemně během dvou měsíců od odpadnutí příčiny nedodržení lhůty, nejpozději však během jednoho roku od uplynutí nedodržené lhůty. Žádost na navrácení práv pokud jde o lhůtu uvedenou v pravidle 6 odst.1 však musí být podána během dvou měsíců od uplynutí této lhůty. Žádost navrácení práv se pokládá za podanou až po zaplacení předepsaného poplatku.
- (3) Žádost musí uvádět důvody, na kterých je založena, a fakta, o které se opírá. Během příslušné lhůty pro podání žádosti v souladu s odst. 2 musí být vykonán i chybějící úkon.
- (4) Pokud jsou podmínky stanovené v tomto Pravidle splněny, Evropský patentový úřad žádosti vyhová. Jinak žádost zamítne.
- (5) Pokud je žádosti vyhověno, považují se právní následky nedodržení lhůty za nenaštělé.
- (6) Navrácení práv je vyloučeno u lhůty pro žádost o navrácení práv a u lhůty zmíněné v pravidle 7 odst. 3.
- (7) Osoba, která v jednom či více zúčastněných členských státech, v době mezi ztrátou práv zmíněnou v odst. 1 a uveřejněním oznámení o navrácení těchto práv v Rejstříku jednotné patentové ochrany v dobré víře využila či učinila účinné a vážné přípravy k využití vynálezu, který je předmětem Evropského patentu s jednotným účinkem, může bez náhrady v takovém využívání v rámci svého podnikání nebo pro jeho potřeby pokračovat.

Poznámka: Navrácení práv je jedinou možností právní nápravy ve všech postupech týkajících se evropského patentu s jednotným účinkem, včetně postupu při žádání jednotného účinku. Z důvodu redakčních omezení by křížové odkazy na řadu rozdílných ustanovení EPC, kterými se řídí institut navrácení práv a jeho interakce s institutem dalšího řízení, byly nejasné a obtížně srozumitelné. Proto bylo zformulováno nové, kompletní ustanovení.

Typickým případem pro aplikaci navrácení práv je včasné nezaplacení udržovacích poplatků za evropský patent s jednotným účinkem. Pokud majitel evropského patentu žádost o jednotný účinek opomene podat, resp. ji podá opožděně, pak má rovněž možnost požádat o navrácení práv pokud jde o neproduktivní lhůtu, stanovenou v pravidle 6(1). Žádost o navrácení práv je v takovém případě nezbytné podat během dvou měsíců od uplynutí této lhůty a chybějící úkon, tj. podání žádosti o jednotný účinek během této dvouměsíční lhůty vykonat.

Ze stejných důvodů, tj. co nejkratší doby řízení je z možnosti navrácení práv vyloučena lhůta podle pravidla 7(3), tj. jednoměsíční lhůta k odstranění nedostatků v žádosti o jednotný účinek.

Pravidlo 23 Forma rozhodnutí

Rozhodnutí Evropského patentového úřadu, která lze v souladu s čl. 32(1)(i) Dohody o Jednotném patentovém soudu napadnout před Jednotným patentovým soudem, musí být odůvodněna a musí být doprovázena zprávou zdůrazňující možnost podat žalobu před Jednotným patentovým soudem. Účastníci řízení se opomenutí tohoto poučení nemohou dovolávat.

Poznámka: Toto pravidlo reprodukuje Pr. 111(2) EPC s některými úpravami, které vyplývají z možnosti žalob proti rozhodnutím EPÚ k Jednotnému patentovému soudu.

Pravidlo 24 Autoremedura

Pokud je Evropský patentový úřad informován Jednotným patentovým soudem, že žaloba proti rozhodnutí Evropského patentového úřadu je přípustná a pokud usoudí, že žaloba je dobře odůvodněna, během tří měsíců od data napadeného rozhodnutí

- (a) napadené rozhodnutí napraví v souladu s požadavkem nebo nápravou požadovanou žalobcem, a

- (b) informuje Jednotný patentový soud a žalobce, že rozhodnutí bylo napraveno.

Poznámka: Toto pravidlo v zásadě kopíruje čl. 109 EPC a je to rovněž v souladu s Pr. 91 návrhu Jednacího řádu Jednotného patentového soudu (šestnáctý návrh z 31. ledna 2014). Další podrobnosti o jednání tohoto soudu v příslušných žalobách vyplynou až z definitivního znění jeho Jednacího řádu.

Poplatkový řád jednotné patentové ochrany (RFeesUPP)

ČÁST I – POPLATKY SPLATNÉ EVROPSKÉMU PATENTOVÉMU ÚŘADU A PLATBY JÍM PROVÁDĚNÉ

Článek 1 Obecné ustanovení

Poplatky splatné Evropskému patentovému úřadu, náhrada nákladů za překlad majiteli evropského patentu s jednotným účinkem, vyplácená Evropským patentovým úřadem na základě Pravidel týkajících se Jednotné patentové ochrany, a poplatky a náklady stanovené presidentem Evropského patentového úřadu v souladu s článkem 5, jsou vybírány nebo placeny v souladu s ustanoveními obsaženými v člancích 2 až 6.

Poznámka: Poplatkový řád jednotné patentové ochrany (dále jen RFeesUPP) stanoví různé poplatky splatné Evropskému patentovému úřadu (dále jen EPÚ). Dále pak stanoví náhradu za překlad majiteli evropského patentu s jednotným účinkem (viz Pr. 8(1) Pravidel týkajících se Jednotné patentové ochrany – dále jen UPR). RFeesUPP rovněž stanoví způsoby platby uvedených poplatků a jejich výši. Konečně pak stanoví i výši náhrady nákladů za překlad, které vyplácí EPÚ. RFeesUPP se rovněž použije pro poplatky, jejich výši stanoví president EPÚ v souladu s článkem 5 RFeesUPP (například správních poplatků za registraci licencí a jiných

práv podle Pr. 20(2)(b) UPR, podrobněji viz poznámka u článku 5 RFees UPP).

Článek 2 Poplatky stanovené v Pravidlech týkajících jednotné patentové ochrany

(1) Evropskému patentovému úřadu se platí následující poplatky:

1. Udržovací poplatky za evropský patent s jednotným účinkem, (Pr. 13, odst. 1 Pravidel týkajících se jednotné ochrany) počítané v každém případě od data podání přihlášky (EUR)
 - za 2. rok 35
 - za 3. rok 105
 - za 4. rok 145
 - za 5. rok 315
 - za 6. rok 475
 - za 7. rok 630
 - za 8. rok 815
 - za 9. rok 990
 - za 10. rok 1 175
 - za 11. rok 1 460
 - za 12. rok 1 775
 - za 13. rok 2 015
 - za 14. rok 2 455
 - za 15. rok 2 830

– za 16. rok.....	3 240
– za 17. rok.....	3 640
– za 18. rok.....	4 055
– za 19. rok.....	4 455
– za 20. rok.....	4 855

2. Přírážka za opožděnou platbu udržovacího poplatku (Pr. 13, odst. 3 Pravidel týkajících se jednotné patentové ochrany) – 50 % opožděného udržovacího poplatku

(2) Poplatek za navrácení práv (Pr. 22 odst. 2 Pravidel týkajících se jednotné patentové ochrany) se platí ve výši stanovené v článku 2 odst. 1 položka 13 platného znění Poplatkového řádu EPC.

Poznámka: Článek 2(1) položka 1 RFeesUPP stanoví výši udržovacích poplatků, které se platí EPÚ za 2. až 20 rok, počítáno v každém případě od data podání evropské patentové přihlášky. Článek 2(1) položka 2 pak stanoví výši přírážky za opožděnou platbu udržovacího poplatku v souladu s Pr. 13(3) UPR). Pokud je udržovací poplatek v souladu s Pr. 3 RFeesUPP snížen, pak je 50% přírážka počítána ze snížené částky poplatku. Článek 2(2) RFees UPP pak stanoví, že výše poplatku za navrácení práv (viz Pr. 22(2) UPR) odpovídá výši ekvivalentního poplatku stanoveného v Poplatkovém řádu k EPC (dále jen RFeesEPC). Tak je zajištěn plný soulad s poplatkem za navrácení práv podle EPC. Bude se tak na něj vztahovat i dvouletá perioda úpravy poplatků, placených podle EPC.

Článek 3 Snížení udržovacích poplatků

Snížení udržovacích poplatků za evropský patent s jednotným účinkem, stanovené v Pr. 12 odst. 1 Pravidel týkajících se jednotné patentové ochrany činí 15 %.

Poznámka: Majitel evropského patentu s jednotným účinkem může u EPÚ podat prohlášení, že je připraven umožnit komukoliv využít vynález formou licence za přiměřenou náhradu (viz Pr. 12(1) UPR). V takovém případě se udržovací

poplatky, splatné po obdržení takového prohlášení, snižují v souladu s čl. 3 RFeesUPP o 15 %.

Článek 4 Náhrada nákladů za překlad

(1) Výše paušálu stanoveného v Pr. 11 Pravidel týkajících se jednotné patentové ochrany činí 500 EUR.

(2) Správní poplatek, stanovený v Pr. 10 odst. 4 Pravidel týkajících se jednotné patentové ochrany, činí 50% paušálu podle odstavce 1.

Poznámka: Pravidlo 11 UPR stanoví, že náhrada nákladů za překlad bude poskytnuta jen do určité maximální výše a proplacena formou paušálu stanoveného v RFeesUPP. V článku 4(1) RFeesUPP je výše paušálu stanovena na 500 EUR. Pokud EPÚ zjistí, že náhrada byla poskytnuta na základě nepravdivého prohlášení, pak podle Pr. 10(4) UPR vyzve majitele patentu, aby zaplatil – spolu s následujícím udržovacím poplatkem – dodatečný poplatek sestávajícím z poskytnuté náhrady (paušálu) a správního poplatku, jehož výše je stanovena v článku 4(2) RFeesUPP na 50 % paušálu. Pokud tento dodatečný poplatek není včas uhrazen, evropský patent s jednotným účinkem zanikne (viz rovněž poznámka k Pr. 10 UPR).

Článek 5 Poplatky a ceny stanovené prezidentem Evropského patentového úřadu

Správní poplatky uvedené v Pravidlech týkajících se jednotné patentové ochrany a poplatky vybírané za služby poskytované Evropským patentovým úřadem, jiné než uvedené v tomto předpisu, se v souladu s článkem 3 Poplatkového řádu k EPC platí ve výši stanovené prezidentem Evropského patentového úřadu.

Poznámka: V souladu s čl. 3(1) RFeesEPC stanoví prezident EPÚ výši správních poplatků uvedených v Prováděcím předpisu k EPC, resp. výši poplatků a ceny placené majitelem patentu za služby poskytované EPÚ, jiné než uvedené v článku 2 RFeesEPC. Poslední rozhodnutí presidenta EPÚ revidující poplatky a náklady je z 13. prosince 2013 (viz OJ EPO 2014, A13).

Toto rozhodnutí presidenta obsahuje například výši správních poplatků za registraci převodu (Pr. 22(2) EPC), za registraci licence či jiných práv (Pr. 23(1) EPC) nebo za předání informace obsažené ve spisu evropské patentové přihlášky (viz Pr. 146 EPC). Protože podle Pravidel týkajících se jednotné patentové ochrany se tato ustanovení prováděcího předpisu EPC použijí *mutatis mutandis*, budou podle článku 5 RFeesUPP platit i stejné výše poplatků stanovené v aktuálním rozhodnutí prezidenta EPÚ.

Rozhodnutí prezidenta EPÚ pak navíc stanoví i poplatky za služby poskytované EPÚ, jiné než zmíněné ve shora uvedených ustanoveních EPC. K nim patří např. poplatek za výpis z Evropského patentového rejstříku, který podle Pr. 15(1) UPR zahrnuje i Rejstřík jednotné patentové ochrany. Článek 5 RFeesUPP tak zajišťuje plný soulad s již existujícím sazebníkem jak správních poplatků, tak i poplatků za služby poskytované EPÚ.

Článek 6 Společná ustanovení upravující řízení

Dále uvedená ustanovení Poplatkového řádu k EPC se použijí *mutatis mutandis*: články 4 až 8, článek 12 a článek 13.

Poznámka: Článek 6 RFeesUPP stanoví, že určitá ustanovení RFeesEPC se použijí *mutatis mutandis*. Zvolená legislativní technika, tj. dynamický odkaz na relevantní ustanovení, umožňuje automatický plný soulad s odpovídajícími postupy a praxí EPÚ. Jedná se o následující ustanovení RFeesEPC: článek 4 (Datum splatnosti poplatků), článek 5 (Platba poplatků), článek 6 (Podrobnosti týkající se plateb), článek 7 (Datum považované na datum uskutečnění platby), článek 8 (Platba v neúplné výši), článek 12 (Navrácení nevýznamných částek), článek 13 (Promlčení finančních závazků). Použitelnost některých ustanovení RFeesEPC nepřímo představuje zmocnění presidenta EPÚ k implementaci těchto ustanovení. Tak např. podle článku 5(2) RFeesEPC může prezident

EPÚ umožnit i jiné formy úhrady poplatků než ty, které jsou uvedené v článku 5(1) RFeesEPC (viz také články 7(2) a 12 RFeesEPC). To znamená zejména to, že pro účely platby poplatků podle Části I RFeesUPP platí podle článku 5(2) a 7(2) RFeesEPC i Opatření pro depozitní účty (Arrangements for deposit accounts – ADA) a jeho přílohy, platné od 1. dubna 2015.

Článek 7 Přezkum výše udržovacích poplatků a zpráva určitým subjektům

Nejpozději 5 let od data použitelnosti Nařízení (EU) č. 1257/2012 a dále po každých následujících pěti letech,

- (a) Evropský patentový úřad předloží Užšímu výboru vyhodnocení finančního dopadu Evropského patentu s jednotným účinkem na rozpočet Evropské patentové organizace a na příjem z udržovacích poplatků zúčastněných členských států a v nezbytném případě předloží návrh na úpravu udržovacích poplatků;
- (b) Evropský patentový úřad po konzultaci s Evropskou komisí předloží Užšímu výboru zprávu o využívání Evropského patentu s jednotným účinkem určitými subjekty, jako jsou malé a střední podniky, a v nezbytném případě předloží návrhy na zlepšení jejich přístupu k Evropskému patentu s jednotným účinkem.

Poznámka: Článek 7 upravuje pravidelný přezkum výše udržovacích poplatků na základě vyhodnocení jejich vlivu na rozpočet EPÚ a na příjmy z udržovacích poplatků zúčastněných členských států. Pravidelně bude hodnoceno i využívání systému Jednotného patentu ze strany malých a středních podniků a v případě potřeby EPÚ ve spolupráci s Evropskou komisí předloží Užšímu výboru správní rady EPO návrhy či doporučení jak využívání z jejich strany více usnadnit či zefektivnit.

JUDIKATURA

K otázce, zda majitel patentu může za určitých okolností dosáhnout navrácení platnosti svého patentu, pokud neuhradí udržovací poplatek ani v dodatečné (poshověcí) lhůtě 6 měsíců

Rozsudkem ze dne 1. 3. 2022, č. j. 4 Afs 213/2021-31 Nejvyšší správní soud odpověděl, že navrácení platnosti patentu dosáhnout nelze.

Základní povinností majitele patentu, evropského patentu nebo dodatkového ochranného osvědčení je platit udržovací poplatky za jednotlivá roční období v souladu s pravidly uvedenými v zákoně č. 173/2002 Sb., o poplatcích za udržování patentů a dodatkových ochranných osvědčení pro léčiva a pro přípravky na ochranu rostlin a o změně některých zákonů, v platném znění (dále jen „zákon o udržovacích poplatcích“).

Následkem nezaplacení příslušných poplatků za udržování patentu v platnosti ve stanovené lhůtě je zánik patentu, a tedy i ztráta práv majitele, které mu z patentu plynou. Následky nezaplacení udržovacích poplatků tedy mohou pro majitele znamenat velkou ztrátu.

Majitelem patentu mohou být zahraniční osoby s velkým množstvím udělených patentů anebo přihlášek vynálezů v různých zemích. Tito zahraniční majitelé navíc často nehradí udržovací poplatky osobně nebo s pomocí národního zástupce, ale prostřednictvím platební agentury. V takovém případě může dojít k opomenutí, které majitel patentu zjistí zpravidla až poté, co se agentuře vrátí poplatek placený na další roční období, tedy již po zániku patentu.

Zákon o udržovacích poplatcích v ustanovení § 11 odst. 1 výslovně uvádí, že nestanoví-li

jinak, nelze u udržovacího poplatku a) promítnout zmeškání lhůty k jeho zaplacení, b) povolit posečkání s jeho placením, ani c) povolit jeho zaplacení ve splátkách.

Ustanovení § 11 odst. 2 zákona o poplatcích obsahuje odkaz na již zrušený zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků.

S nahrazením zákona o správě daní a poplatků od 1. 1. 2011 daňovým řádem (zákonem č. 280/2009 Sb.) si praxe našla řešení výše popsaného zániku patentu pro nechtěné nezaplacení udržovacího poplatku v institutu navrácení lhůty v předešlý stav podle § 37 daňového řádu.

Navrácení lhůty není v § 11 odst. 1 zákona o udržovacích poplatcích výslovně uvedeno. Obecně se tak soudilo, že když zákonodárce společně s daňovým řádem nezměnil zákon o udržovacích poplatcích, bylo od 1. 1. 2011 přípustné žádat si o navrácení lhůty.

Majitel patentu požádal Úřad průmyslového vlastnictví, aby ze závažného důvodu povolil navrácení lhůty pro zaplacení udržovacího poplatku v předešlý stav. Pokud žádost byla podána včas ve lhůtě 15 dní od zjištění chyby a od posledního dne zmeškané lhůty neuplynul více než 1 rok, bylo tak možné dosáhnout navrácení patentu mezi platné ochranné dokumenty.

Jako závažné důvody majitelé uplatňovali objektivní překážky a obtíže spojené s komunikací se zahraničím, nedostatky, které nebylo možné odhalit ani navzdory jinak funkčnímu

kontrolnímu systému, nezaviněné selhání počítačových databází a podobně.

V případě, který se dostal až před Nejvyšší správní soud, šlo o podobnou věc. Již Úřad průmyslového vlastnictví však navzdory svým předchozím rozhodnutím odmítl žádost o navrácení lhůty s tím, že taková žádost je obecně nepřipustná podle § 11 odst. 1 zákona o udržovacích poplatcích, tedy že zákon o udržovacích poplatcích nedává prostor ani pro navrácení v předešlý stav.

Názor úřadu obstál před Městským soudem v Praze a rovněž před Nejvyšším správním soudem, který uvedl, že subsidiární aplikace navrácení v předešlý stav je již na základě § 11 odst. 1 písm. a) zákona o udržovacích poplatcích vyloučena, jelikož povaha institutu navrácení v předešlý stav a prominutí zmeškání lhůty je obdobná. Pokud tak v posuzovaném případě došlo k zániku patentu v důsledku nezaplacení udržovacího poplatku, nebylo možné lhůtu k jeho uhrazení navrátit v předešlý stav, resp. prominout zmeškání lhůty k jeho zaplacení. Námitka, že přijetím daňového řádu došlo

k nepřímé novelizaci citovaného ustanovení, když zákonodárce výslovně subsidiární aplikaci § 37 daňového řádu nevyloučil, byla posouzena jako nedůvodná.

Pro praxi tak z komentovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu vyplývá zásadní závěr, že po uplynutí poshověcí lhůty 6 měsíců nejsou k dispozici žádné prostředky nápravy a zánik patentu je v takovém případě nevynutelný.

Podle čl. 5 bis odst. 2 Pařížské úmluvy mohou smluvní státy vedle poshověcí lhůty umožnit navrácení zaniklých patentů v důsledku neuhrazení udržovacích poplatků v předešlý stav. Proto je otázkou na zákonodárce, resp. na Úřad průmyslového vlastnictví, zda neiniciovat změnu, která by přeci jen umožnila zmírnění tvrdosti zákona a navrácení platnosti patentů ze závažných důvodů.

Mgr. Jana Šuranová Traplová, advokátka

Mgr. Jan Seidel, advokát

Advokátní a patentová kancelář

TRAPLOVÁ-HAKR-KUBÁT

Vybraná rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie ve věcech duševního vlastnictví za období leden až duben 2022

Rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie jsou zveřejněna na www.curia.europa.eu v plném znění. V tomto příspěvku budou uvedeny pouze základní informace o vybraných rozhodnutích. Elektronická verze obsahuje i hypertextový odkaz na plné znění rozhodnutí a případně též na tiskovou zprávu, pokud byla pro dané rozhodnutí vydána.

1. ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (šestého senátu)

ze dne 28. dubna 2022

ve věci **C-44/21**

Phoenix Contact GmbH & Co. KG proti HARTING Deutschland GmbH & Co. KG a Harting Electric GmbH & Co. KG

Právní rámec:

- čl. 9 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví.

Právní věta:

- **Čl. 9 odst. 1 směrnice 2004/48** musí být vykládán v tom smyslu, že **brání vnitrostátní judikatuře, podle které musejí být návrhy na vydání předběžného opatření z důvodu porušování patentu v zásadě odmítnuty, pokud platnost dotčeného patentu nebyla potvrzena přinejmenším prvostupňovým rozhodnutím vydaným v rámci řízení o odporu nebo o prohlášení neplatnosti.**

2. ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (desátého senátu)

ze dne 28. dubna 2022

ve věci **C-559/20**

Koch Media GmbH proti FU

Právní rámec:

- čl. 14 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví.

Právní věta:

- 1) Čl. 9 směrnice 2004/48 musí být vykládán v tom smyslu, že takové **náklady vynaložené nositelem práv duševního vlastnictví na jeho právní zastoupení za účelem zajištění dodržování těchto práv mimo soudní cestou, jako jsou náklady spojené s výzvou, spadají pod pojem „další náklady“** ve smyslu tohoto ustanovení.
- 2) Čl. 14 směrnice 2004/48 musí být vykládán v tom smyslu, že **nebrání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví, že v situaci, kdy se fyzická osoba dopustila porušení práva duševního vlastnictví mimo rámec své profesní nebo podnikatelské činnosti, je náhrada „dalších nákladů“ uvedených v tomto ustanovení, které**

se nositel tohoto práva může dovolávat, stanovena paušálně na základě hodnoty sporu, jež je omezena touto právní úpravou, **ledaže má vnitrostátní soud za to, že s ohledem na zvláštní povahu případu, který mu byl předložen, je uplatnění takového omezení nespravedlivé.**

3. ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (desátého senátu)

ze dne 28. dubna 2022

ve věci **C-531/20**

NovaText GmbH proti Ruprecht-Karls-Universität Heidelberg

Právní rámec:

- čl. 3 odst. 1 a čl. 14 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví.

Právní věta:

- Články 3 a 14 směrnice 2004/48 musí být vykládány v tom smyslu, že **brání vnitrostátní právní úpravě nebo jejímu výkladu, který neumožňuje soudu rozhodujícímu v řízení, na které se vztahuje tato směrnice, aby v každém případě, který je mu předložen, řádně zohlednil jeho specifické rysy za účelem posouzení, zda jsou náklady řízení vynaložené stranou úspěšnou ve sporu rozumné a přiměřené.**

4. ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (velkého senátu)

ze dne 26. dubna 2022¹ve věci **C-401/19**

Polská republika proti Evropskému parlamentu a Radě Evropské unie

Právní rámec:

- čl. 17 Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/790 ze dne 17. dubna 2019 o autorském právu a právech s ním sou-

visejících na jednotném digitálním trhu a o změně směrnic 96/9/ES a 2001/29/ES;

- čl. 11 odst. 1, čl. 17 odst. 2 a čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“).

Právní věta:

- Soudní dvůr zamítl žalobu Polska proti článku 17 směrnice 2019/790.
- **Povinnost poskytovatelů služeb pro sdílení obsahu online kontrolovat obsah, který uživatelé chtějí nahrát na jejich platformy, před jejich šířením veřejnosti, která vyplývá ze zvláštního režimu odpovědnosti zavedeného v čl. 17 odst. 4 směrnice 2019/790, a zejména z podmínek pro zproštění odpovědnosti stanovených v čl. 17 odst. 4 písm. b) a písm. c) *in fine* této směrnice, je doplněna zárukami vhodnými k tomu, aby bylo v souladu s čl. 52 odst. 1 Listiny zajištěno dodržování práva na svobodu projevu a informací uživatelů těchto služeb, zaručeného v článku 11 Listiny, jakož i spravedlivá rovnováha mezi právem na svobodu projevu a informací a právem duševního vlastnictví chráněným v čl. 17 odst. 2 Listiny (citováno dle bodu 98 rozsudku).**

5. ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

ze dne 24. března 2022²

ve věci C-433/20

Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-mukalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH proti Strato AG

Právní rámeček:

- čl. 2 (rozmnožování) a čl. čl. 5 odst. 2 písm. b) (výjimka pro soukromé rozmnožování) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti.

Právní věta:

- 1) Článek 5 odst. 2 písm. b) směrnice 2001/29 musí být vykládán v tom smyslu, že výraz „rozmnoženiny na jakémkoliv nosiči“ uvedený v tomto ustanovení **zahrnuje pořízování rozmnoženin děl chráněných autorským právem k soukromým účelům na serveru, na němž poskytovatel služby cloud computingu zpřístupňuje uživateli úložiště. (Pozn. aut. to znamená, že výjimka pro tzv. „soukromé rozmnožování“ se vztahuje na ukládání rozmnoženiny chráněného díla do úložiště v cloudu k soukromým účelům).**
- 2) Článek 5 odst. 2 písm. b) směrnice 2001/29 musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě provádějící výjimku uvedenou v tomto ustanovení, která neukládá poskytovatelům služeb ukládání dat v rámci cloud computingu **povinnost zaplatit spravedlivou odměnu** za pořízování – k němuž nebylo uděleno svolení – záložních rozmnoženin děl chráněných autorským právem fyzickými osobami, uživateli těchto služeb, pro soukromé užití a pro účely, které nejsou přímo ani nepřímo komerční, za předpokladu, že tato právní úprava stanoví vyplacení spravedlivé odměny nositelům těchto práv.

6. ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (desátého senátu)

ze dne 10. března 2022

ve věci C-183/21

Maxxus Group GmbH & Co. KG v. Globus Holding GmbH & Co. KG

Právní rámeček:

- čl. 19 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2436 ze dne 16. prosince 2015, kterou se sblížují právní předpisy členských států o ochranných známkách.

Právní věta:

- **Článek 19 směrnice 2015/2436** musí být vykládán v tom smyslu, že **brání proces-**

nímu pravidlu členského státu, které v řízení o návrhu na zrušení z důvodu neužívání ochranné známky ukládá návrhovateli povinnost provést průzkum trhu týkající se případného užívání této ochranné známky jejím majitelem a předložit v tomto ohledu na podporu svého návrhu v rozsahu, v němž je to možné, podložené vyjádření.

7. ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (pátého senátu)

ze dne 3. března 2022

ve věci **C-421/20**

Acacia Srl v. Bayerische Motoren Werke AG

Právní rámec:

- čl. 88 odst. 2 a čl. 89 odst. 1 písm. d) nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství;
- čl. 8 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 ze dne 11. července 2007 o právu rozhodném pro mimosmluvní závazkové vztahy („Řím II“).

1 Pro toto rozhodnutí vydal Soudní dvůr dne 26. dubna 2022 [tiskovou zprávu č. 65/22](#), která je dostupná na www.curia.europa.eu.

Právní věta:

- Článek 88 odst. 2, čl. 89 odst. 1 písm. d) nařízení 6/2002, jakož i čl. 8 odst. 2 nařízení Řím II musejí být vykládány v tom smyslu, že **soudy pro (průmyslové) vzory Společenství, u nichž byla podána žaloba pro porušení podle čl. 82 odst. 5 nařízení 6/2002, týkající se porušení práv, k nimž došlo na území jediného členského státu** nebo hrozí, že k nim dojde na území jediného členského státu, **musejí přezkoumat návrhy související s touto žalobou, směřující k přiznání náhrady škody, poskytnutí informací, dokumentů, předložení účetnictví, jakož i vydání výrobků porušujících práva za účelem jejich zničení, na základě práva členského státu, na jehož území k jednáním týkajícím se údajného porušení uplatněného (průmyslového) vzoru Společenství došlo, nebo hrozí, že k nim dojde, které se za okolností žaloby podané podle uvedeného čl. 82 odst. 5 shoduje s právem členského státu, v němž mají tyto soudy sídlo.**

Mgr. Miroslav Černý, Ph.D.

2 Pro toto rozhodnutí vydal Soudní dvůr dne 24. března 2022 [tiskovou zprávu č. 50/22](#), která je dostupná na www.curia.europa.eu.

AKTUALITY

Priority českého předsednictví v oblasti průmyslového vlastnictví

Aktivity českého předsednictví budou vycházet z **Akčního plánu Evropské komise z listopadu roku 2020**. Chceme se zaměřit především na modernizaci průmyslověprávní ochrany:

Hlavním tématem bude **zavedení účinného systému ochrany zeměpisných označení pro nezemědělské produkty** v EU. V současné době má jen několik členských států zave-

dena pravidla zajišťující tuto ochranu (např. pro rukodělné výrobky) a ani na úrovni EU zatím neexistuje jednotný mechanismus ochrany. Podle zjištění Evropské komise jsou přítomny tyto výrobky často důležitou součástí místní identity, přitahují cestovní ruch a přispívají ke vzniku pracovních míst. Po zavedení ochrany by pro spotřebitele tyto výrobky byly lépe viditelné, výrobci by si snáze udrželi konkurenceschopnost a méně rozvinuté regiony by se posílily. Vzhledem k tomu, že EU již přistoupila k Ženevskému aktu Lisabonské dohody o mezinárodním zápisu zeměpisných označení a označení původu, umožnila by nová ochrana využívat také všechny benefity nabízené mezinárodním systémem.

Evropská komise proto dne 13. 4. 2022 zveřejnila návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o ochraně zeměpisných označení pro řemeslné a průmyslové výrobky, kterým se

mění nařízení (EU) č. 2017/1001, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1753 a rozhodnutí (EU) 2019/1754.

Za druhé půjde o návrhy **modernizace legislativy v oblasti průmyslových vzorů** (harmonizační směrnice a nařízení o průmyslovém vzoru Společenství). Cílem je zlepšit dostupnost ochrany průmyslových vzorů v EU a zajistit, aby režim ochrany průmyslových vzorů lépe podporoval přechod na digitální a ekologickou ekonomiku, také zápisné řízení by bylo možné zjednodušit. Bude řešena ochrana nových forem průmyslových vzorů (např. animované průmyslové vzory, grafická uživatelská rozhraní), rovněž otázka rozsahu práv k průmyslovým vzorům, zejména s ohledem na rostoucí využívání 3D tisku nebo vymáhání práv u zboží v tranzitu přes EU, které porušuje práva k průmyslovým vzorům.

Návrhy zatím nebyly zveřejněny.

INTARG 2022 – Katovice

Ve dnech 11. až 12. května 2022 se v Katovicích (Polsko) uskutečnil 15. ročník Mezinárodní výstavy vynálezů a inovací INTARG 2022. Akci spolupořádalo město Katovice za podpory IFIA (Federation of Inventors' Associations) a WIIPA (World Invention Intellectual Property Associations). Čestnou záštitu převzalo WIPO a polské Ministerstvo rozvoje a technologií.

Výstava zahrnovala řadu doprovodných akcí, vč. inovačních soutěží INNOVATION LEADER®, Young Inventor, INTARG® 2022 či diskusních panelů. V závěrečném ceremoniálu byly nejzajímavějším vynálezům uděleny medaile a prestižní ocenění. Soutěžilo přes 500 inovací z 39 zemí. K hlavním hodnotícím kritériím patřila pokro-

čilost inovace, poptávka a možnost realizace, využití a komercializace v tuzemsku i zahraničí a úroveň ochrany duševního vlastnictví. Hlavní cenu Grand Prix letos získala polská společnost ORLEN S.A. za inovaci „Sonda rychlosti koroze“.

Úřad průmyslového vlastnictví se výstavy účastnil již potřetí. Na svém stánku umožnil prezentaci Českému svazu vynálezců a zlepšovatelů a České hutnické společnosti (ČHS) a jim přihlášeným inovacím. Za Úřad byly prezentovány především jeho aktivity na zvyšování průmyslověprávního povědomí mezi dětmi a mládeží.

Oslava Světového dne duševního vlastnictví

Světový den duševního vlastnictví se slaví každý rok v dubnu. Připomínáme si tím historické datum 26. 4. 1970, kdy vstoupila v platnost Úmluva o zřízení Světové organizace duševního vlastnictví.

Dnešní mladí lidé jsou inovátoři, tvůrci a podnikatelé zítřka, jsou neuvěřitelným a do značné míry ještě nevyužitým zdrojem vynalézavosti a kreativity. Po celém světě se stavějí před inovační výzvy a využívají svoji energii, vynalézavost, zvědavost a kreativitu, aby navrhli a prosadili změny, ukázali cestu a nasměrovali kurz k lepší a udržitelnější budoucnosti.

Proto letošním tématem, které akcentuje inovační kreativitu a vynalézavost mladé generace, Světová organizace duševního vlastnictví vyhlásila:

„Duševní vlastnictví a mládež, inovace pro lepší budoucnost“

„IP and Youth innovating for a Better Future“

Světový den duševního vlastnictví 2022 je příležitostí pro mladé lidi, a nejen pro ně, zjistit a připomenout si, jak mohou práva z duševního vlastnictví podpořit jejich cíle, pomoci přeměnit jejich nápady ve skutečnost, vytvářet příjmy, vytvářet pracovní místa a mít pozitivní dopad na svět kolem nás.

Do oslav se tradičně zapojují po celém světě instituce, jejichž poslání a činnost s duševním vlastnictvím souvisí.

Zdroj: wipo.int

Úřad průmyslového vlastnictví vytvořil internetovou stránku zvláště věnovanou této příležitosti. Na ní se mohli návštěvníci zúčastnit online seminářů připravených ve spolupráci s Ministerstvem kultury: **Databáze Espacenet, Duševní vlastnictví – seznámení s autorským právem a Duševní vlastnictví – seznámení s průmyslovými právy.**

Mohli také zhlédnout představení o uplatnění fyzikálních jevů ve známých vynálezech v podání Úžasného divadla fyziky, navštívit výstavu Čeští vědci a jejich vynálezy, kterou vytvořila a zapůjčila Akademie věd, sledovat videa věnovaná jednotlivým druhům průmyslových práv nebo si stáhnout materiály a hry s tématem duševního vlastnictví a průmyslových práv.

.....

RESUME

Martina Kotyková: Support to small and medium-sized enterprises in the field of intellectual property rights

The article discusses the possibilities of how and to what extent can small and medium-sized enterprises obtain funds for the protection of their intellectual property, especially trademarks, industrial designs and IP scan consultation from the SME Fund. Now, they can also benefit from various discounts for proceedings before the European Patent Office.

Samuel Kellner: Comments on selected aspects of intellectual property rights enforcement in criminal proceedings

In the article, the author comments on selected aspects of the enforcement of intellectual property rights in criminal proceedings. He tends to the view that criminal proceedings are the last resort for dispute resolution, i.e. after the use of private and public law remedies and administrative punishment. He tries to explain that the belief of some aggrieved rights holders that criminal proceedings are effective is mistaken. He explains the complexity of this form of remedy, where substantiation is tied to a number of rules and is much more complicated than private or public law enforcement.

Aleš Kout: Copyright in education – questions and answers

The article deals with the EU-wide project "FAQ on Copyright for Teachers", which was prepared by the European Union Intellectual Property Office within the program Intellectual Property in Education. The project aims to answer the most common questions regarding copyright compliance in teaching and education. The article provides an overview of the most important and interesting questions.

RESÜMEE

Martina Kotyková: Unterstützung kleiner und mittlerer Unternehmen im Bereich der geistigen Eigentumsrechte

Der Artikel diskutiert die Möglichkeiten, wie und in welcher Höhe kleine und mittelständische Unternehmen Zuschüsse zum Schutz ihres geistigen Eigentums, insbesondere Marken, Geschmacksmuster und IP-Scan-Beratung, aus dem KMU-Fonds erhalten können. Neu können sie auch in Verfahren vor dem Europäischen Patentamt verschiedene Ermäßigungen ausnutzen.

Samuel Kellner: Kommentar zu ausgewählten Aspekten der Eintreibung der geistigen Eigentumsrechte im Strafverfahren

In dem Artikel kommentiert der Autor die ausgewählten Aspekte der Eintreibung der geistigen Eigentumsrechte in dem Rahmen des Strafverfahrens. Er ist der Meinung, dass Strafverfahren das letzte Möglichkeit zur Beilegung von Streitigkeiten sind, denn erst nach Anwendung der privat- und öffentlich-rechtlicher Mittel und Verwaltungsstrafe. Er versucht zu erklären, dass die Überzeugungen einiger verletzter Rechteinhaber über die Wirksamkeit von Strafverfahren falsch sind. Es erklärt die Komplexität dieses Besserungsmittel, bei der Beweise an eine Reihe von Regeln gebunden sind und viel komplexer sind als die privatrechtliche oder öffentlich-rechtliche Durchsetzung.

Aleš Kout: Urheberrecht in der Lehre – Fragen und Antworten

Der Artikel befasst sich mit dem europaweiten Projekt „FAQ on Copyright for Teachers“, das vom Amt der Europäischen Union für geistiges Eigentum im Rahmen des Programms „Intellectual Property in Education“ vorbereitet wurde. Das Projekt zielt darauf ab, die häufigsten Fragen zur Einhaltung von Urheberrechten in Lehre und Bildung zu beantworten. Der Artikel gibt einen Überblick über die wichtigsten und interessantesten Fragen.

RESUMÉ

Martina Kotyková: Soutien aux petites et moyennes entreprises dans le domaine des droits de propriété intellectuelle

L'article examine les possibilités de comment et dans quelle mesure les petites et moyennes entreprises peuvent obtenir des subventions pour la protection de leur propriété intellectuelle, en particulier les marques, les dessins et modèles industriels et le conseil en analyse IP du Fonds des PME. Depuis peu, ils peuvent également profiter de diverses réductions dans les procédures devant l'Office européen des brevets.

Samuel Kellner: Commentaire sur certains aspects de l'application des droits de propriété intellectuelle dans les procédures pénales

Dans cet article, l'auteur commente certains aspects de l'application des droits de propriété intellectuelle dans les procédures pénales. Il est d'avis que la procédure pénale est le dernier recours pour résoudre les litiges, c'est-à-dire seulement après l'utilisation de moyens de droit privé et public et de sanctions administratives. Il tente d'expliquer que les croyances de certains ayants droit lésés quant à l'efficacité des poursuites pénales sont fausses. Cela explique la complexité de cette forme d'appel, où la preuve est liée par un certain nombre de règles et est beaucoup plus complexe que l'exécution par le droit privé ou public.

Aleš Kout: Le droit d'auteur dans l'enseignement – questions et réponses

L'article traite du projet paneuropéen "FAQ sur le droit d'auteur pour les enseignants", qui a été préparé par l'Office de la propriété intellectuelle de l'Union européenne dans le cadre du programme La propriété intellectuelle dans l'éducation. Le projet vise à répondre aux questions les plus courantes concernant le respect du droit d'auteur dans l'enseignement et l'éducation. L'article donne un aperçu des questions les plus importantes et les plus intéressantes.

ПЕЗЮМЕ

Мартина Котыкова: Поддержка малых и средних предприятий в сфере прав интеллектуальной собственности

В статье рассматриваются возможности того, как и в каком объеме малые и средние предприятия могут получить субсидии на защиту своей интеллектуальной собственности, особенно товарных знаков, промышленных образцов и консультирование по сканированию ИС от Фонда МСП. Недавно они также могут воспользоваться различными скидками при рассмотрении дел в Европейском патентном ведомстве.

Сэмюэл Келлнер: Комментарий к избранным аспектам защиты прав интеллектуальной собственности в уголовном производстве

В статье автор комментирует отдельные аспекты защиты прав интеллектуальной собственности в уголовном производстве. Он считает, что уголовное преследование является крайней мерой для разрешения споров, т.е. только после применения частноправовых и публично-правовых средств и административного наказания. Он пытается объяснить, что представления некоторых пострадавших правообладателей об эффективности уголовного производства ошибочны. Это объясняет сложность этой формы апелляции, когда доказательства связаны рядом правил и намного сложнее, чем обеспечение соблюдения в соответствии с частным или публичным правом.

Алеш Коут: Авторское право в обучении – вопросы и ответы

В статье рассматривается общеевропейский проект «Часто задаваемые вопросы об авторском праве для учителей», который был подготовлен Ведомством интеллектуальной собственности Европейского Союза в рамках программы «Интеллектуальная собственность в образовании». Проект призван ответить на самые распространенные вопросы, касающиеся соблюдения авторских прав в обучении и образовании. В статье представлен обзор наиболее важных и интересных вопросов.

INHALT

Martina Kotyková: Unterstützung kleiner und mittlerer Unternehmen im Bereich der geistigen Eigentumsrechte.....	1
---	---

Samuel Kellner: Kommentar zu ausgewählten Aspekten der Eintreibung der geistigen Eigentumsrechte im Strafverfahren	6
--	---

Aleš Kout: Urheberrecht in der Lehre – Fragen und Antworten.....	12
--	----

EUROPÄISCHES RECHT 15

Emil Jenerál: Zur Durchführung der Verordnungen (EU) Nr. 1257/2012 und Nr. 1260/2012 im Europäischen Patentamt	15
--	----

JUDIKATUR 36

Jana Šuranová Traplová, Jan Seidel: Zur Frage, ob der Patentinhaber unter bestimmten Umständen die Rückgabe seines Patents erreichen kann, wenn er die Aufrechterhaltungsgebühr auch in der Nachfrist von 6 Monaten nicht zahlt	36
---	----

Miroslav Černý: Ausgewählte Entscheidungen des Gerichtshofs der Europäischen Union in Angelegenheiten des geistigen Eigentums für den Zeitraum Januar bis April 2022.....	37
---	----

AKTUALITÄTEN..... 40

Prioritäten der tschechischen Ratspräsidentschaft im Bereich des gewerblichen Eigentums.....	40
--	----

Intarg 2022 – Kattowitz.....	41
------------------------------	----

Feier des Welttages des geistigen Eigentums.....	42
--	----

SOMMAIRE

Martina Kotyková: Soutien aux petites et moyennes entreprises dans le domaine des droits de propriété intellectuelle.....	1
---	---

Samuel Kellner: Commentaire sur certains aspects de l'application des droits de propriété intellectuelle dans les procédures pénales.....	6
---	---

Aleš Kout: Le droit d'auteur dans l'enseignement – questions et réponses	12
--	----

LE DROIT EUROPÉEN 15

Emil Jenerál: Mise en œuvre des règlements (UE) n°1257/2012 et n°1260/2012 à l'Office européen des brevets	15
--	----

JURISPRUDENCE 36

Jana Šuranová Traplová, Jan Seidel: La question de savoir si le titulaire du brevet peut,	
---	--

dans certaines circonstances, obtenir le retour de son brevet s'il ne paie pas la taxe de maintien même dans le délai supplémentaire (de grâce) de 6 mois.....	36
--	----

Miroslav Černý: Sélection de décisions de la Cour de justice de l'Union européenne en matière de propriété intellectuelle pour la période de janvier à avril 2022.....	37
--	----

ACTUALITÉS 40

Priorités de la présidence tchèque dans le domaine de la propriété industrielle	40
---	----

Intarg 2022 – Katowice.....	41
-----------------------------	----

Célébration de la Journée mondiale de la propriété intellectuelle	42
---	----

СОДЕРЖАНИЕ

Мартина Котыкова: Поддержка малых и средних предприятий в сфере прав интеллектуальной собственности	1
---	---

Сэмюэл Келлнер: Комментарий к избранным аспектам защиты прав интеллектуальной собственности в уголовном производстве.....	6
---	---

Алеш Коут: Авторское право в обучении – вопросы и ответы.....	12
---	----

ЕВРОПЕЙСКОЕ ПРАВО..... 15

Емил Енерал: Применение Регламентов (ЕС) № 1257/2012 и № 1260/2012 в Европейском патентном ведомстве	15
--	----

ЮДИКАТУРА 36

Яна Шуранова Траплова, Ян Зайдел: Вопрос о том, может ли владелец патента при определенных обстоятельствах добиться возврата своего патента, если он не уплатит пошлину за поддержание в силе даже в течение дополнительного (отсрочки) периода в 6 месяцев.....	36
--	----

Мирослав Черны: Избранные решения Суда Европейского Союза по вопросам интеллектуальной собственности за период с января по апрель 2022 г.	37
--	----

АКТУАЛЬНОСТИ 40

Приоритеты председательства Чехии в сфере промышленной собственности.....	40
---	----

Интарг 2022 – Катовице.....	41
-----------------------------	----

Празднование Всемирного дня интеллектуальной собственности	42
--	----

ÚŘAD
PRŮMYSLOVÉHO
VLASTNICTVÍ

tel.: 220 383 111 ústředna
220 383 129 studovna pro veřejnost
220 383 120 informační středisko
fax: 224 324 718 podatelna
224 311 566 studovna pro veřejnost
e-mail: objednavky@upv.gov.cz
posta@upv.gov.cz
helpdesk@upv.gov.cz
studovna@upv.gov.cz

